

GORSKI

popotnik

Revija Planinskega društva LPP
Leto XLIV, september 2024

št.

2

UVODNIK	4
KAM GREMO	5
OJSTRICA (2350 M), 18. 9. 2024	5
IVARČKO JEZERO – URŠLJA GORA (1699 M), SOBOTA, 28. 9. 2024	5
ŠAVNIK (1574 M) IN KOBLA (1498 M), 5. 10. 2024	6
PRISTOVŠKI STORŽIČ (1759 M), SOBOTA, 12. 10. 2024	6
IZLET V NEZNANO, 26. 10. 2024	7
KOSTANJEVA NEDELJA, 10. 11. 2024	8
PREDNOVOLETNO SREČANJE PR` MEHAČK, 7. 12. 2024	8
VIŠEVNIK (2050 M), 14. 12. 2024	9
NOČNI POHOD NA POLHOGRAJSKO GRMADO, PETEK, 10. 1. 2025	9
SABOTIN IN GORIŠKA BRDA, 18. 1. 2025	9
PLANINA PRI JEZERU (1453 M), 25. 1. 2025	10
VELIKA PLANINA – GRADIŠČE (1667 M), 15. 2. 2025	11
STROKOVNI ČLANKI	12
MARKACISTI PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE UREJALI PLANINSKE POTI V BOHINJU	12
KAMPIRANJE V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU – PLANINA PRI JEZERU	13
MLADINSKI KOTIČEK	15
IZLET NA POLHOGRAJSKO GRMADO, 2. 3. 2024	15
ZAHVALA – ŽIV ŽAV	16
IZLET NA STARI GRAD NAD KAMNIKOM, 8. 4. 2024	17
PLANINSKI IZLET NA ŠMARNO GORO, 14. 6. 2024	17
ŽIV ŽAV, 2. 6. 2024	18
KJE SMO BILI	19
PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, 23.–25. 8. 2024	19
ZANIMIVOSTI	21
LII. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV	21
SPOZNAVANJE PARKA PRIRODE UČKA	22
REŠEVANJE PSIČKE, KI JO JE UGRIZNILA KAČA.	24
50. REDNI ZBOR ČLANOV PLANINSKEGA DRUŠTVA LPP, 22. 2. 2024	26
IZVLEČEK IZ ZAPISNIKA 50. REDNEGA OBČNEGA ZBORA PD LPP	26
IZŠLA JE ZANIMIVA KNJIGA O PLANŠARSTVU V BOHINJSKIH PLANINAH	27
50 LET PD LPP NA PLANINI PRI JEZERU, 22. IN 23. 6. 2024	29
DONACIJA NAŠEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA VIZ VIŠNJA GORA	36
NEKAJ UTRINKOV IZ KNJIGE VTISOV NA NAŠI KOČI!	36
IZLETI PD LPP 2024/25	40

GORSKI

popotnik

Leto XLIV / št. 2, september 2024

ISSN 2232-397X.

Natisnili smo: 280 izvodov

Izdaja:

PLANINSKO DRUŠTVO LPP

Celovška cesta 160

1000 Ljubljana

Tel.: 01 58 22 751

mail: pdlpp1974@gmail.com

url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure:

vsak četrtek

od 14:00 do 18:00

Zanj:

TOMAŽ RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:

silva.papez63@gmail.com

Odgovorni urednik:

TOMAŽ RUSIMOVICH

Uredniški odbor:

TOMAŽ RUSIMOVICH

BOJANA BURNIK

HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:

SILVA PAPEŽ

GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:

SILVA PAPEŽ

EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:

TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:

PARTNER GRAF D.O.O.

Grafična priprava za tisk in tisk:

PARTNER GRAF D.O.O.

Slika na naslovnici:

Udeleženci proslave ob 50-letnici
Planinskega društva LPP na Planini
pri Jezeru, 23. 6. 2024

Foto: Zvonko Vidau, SPD Trst

UVODNIK

TOMAŽ RUSIMOVIČ

Planinstvo, nekoč intimna in mirna dejavnost ljubiteljev gora, se je v zadnjem desetletju razvilo v priljubljeno turistično panogo. S povečanim zanimanjem za aktivno preživljanje prostega časa v naravi se je povečalo tudi število ljudi, ki obiskujejo gorske poti, kar je prineslo številne izzive in priložnosti za planinska društva, turistične delavce in naravovarstvenike.

Tradicionalno planinstvo temeljili na ljubezni do narave, skromnosti in spoštovanju gora. Planinci si prizadevajo ohraniti naravno okolje nedotaknjeno in ga doživljati v njegovi najbolj pristni obliki. Vendar pa se je z razvojem planinske infrastrukture (koče, markirane poti itd.) in lažjo dostopnostjo gora spremenila tudi struktura obiskovalcev. Gorska območja, kot so Triglavski narodni park, Julijske Alpe in Karavanke, so postala magnet za turiste iz vsega sveta, to pa je povzročilo povečan pritisk na okolje in na lokalne skupnosti.

Z vidika turizma ima ta trend pozitivne učinke na lokalne skupnosti (oddajanje nastavitvenih kapacitet), ki so pogosto odmaknjene in gospodarsko manj razvite. Povečano število obiskovalcev prinaša dohodek, ki ga planinske koče, gostilne, hoteli in drugi ponudniki storitev na teh območjih zelo potrebujejo. Tak gospodarski zagon omogoča razvoj infrastrukture, kot so obnovljene poti, kolesarski turizem, nove namestitve in izboljšane prometne povezave, kar prispeva k ohranjanju in razvoju teh krajev.

Na drugi strani pa množičen obisk gorskih območij predstavlja resno grožnjo za okolje. Povečan promet, odpadki, poškodovane poti in erozija so le nekateri izmed negativnih vplivov, s katerimi se soočajo gorska območja. Poleg tega se lahko zaradi prekomernega turizma izgubi tudi avtentičnost kulturne dediščine, kar negativno vpliva na lokalni načina življenja.

Naravovarstveniki in planinska društva se soočamo z izzivom, kako uravnotežiti ohranjanje narave in naval turistov. Izvajajo se različni ukrepi, kot so omejevanje

dostopa do najbolj obiskanih območij, spodbujanje odgovornega turizma in izobraževanje obiskovalcev o pravilnem obnašanju v naravi. Prekomeren naval turistov, ki negativno vpliva na vsakodnevno življenje domačinov in na okolje, se kaže tudi v potrebi po omejevanju obiska v atraktivnih svetovnih destinacijah, kot so Barcelona, Benetke, Dubrovnik in navsezadnje tudi Ljubljana, Portorož, Bled, Bohinj itd.

Glede na naraščajoče zanimanje za turizem v gorskih območjih je pomembno, da lokalne skupnosti in Planinska zveza oblikujejo trajnostno strategijo za razvoj planinstva. Ta strategija bi morala vključevati nadzorovan razvoj infrastrukture, usmerjanje turističnih tokov, promocijo manj obiskanih destinacij in vključevanje lokalnih skupnosti v odločanje. Pomembno je, da planinstvo ohrani svojo identiteto kot dejavnost, ki je povezana z naravo, zdravjem in osebnim razvojem. Hkrati pa morajo biti turistične dejavnosti v gorah trajnostno naravnane, da bodo prihodnje generacije lahko uživale v lepotah gorskega sveta.

Planinstvo se je v zadnjih letih preobrazilo in postalo pomemben del turistične industrije. Turistične agencije tržijo namestitve v planinskih kočah in turiste usmerjajo na pohode, ne da bi jih pri tem opozarjale na nevarnosti glede vremena, zahtevnih zavarovanih poti, potrebne opreme itd. Zaradi nepoznavanja gorskega sveta novodobni obiskovalci često zaidejo v težave, ki jih potem rešujejo reševalci GRS. To prinaša številne težave in izzive, predvsem na področju varovanja narave, kulturne dediščine in varnosti v gorah. Hkrati pa ponuja tudi priložnosti za gospodarski razvoj odmaknjenih območij. **Ključnega pomena je, da se v prihodnosti poišče pravo ravnovesje med ohranjanjem gorske pokrajine in zadovoljevanjem turističnih potreb, da bo planinstvo ostalo trajnostna dejavnost, ki združuje ljubezen do narave in spoštovanje do gora.**

OJSTRICA (2350 M)

18. 9. 2024

JANEZ MEDVED

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Izhodišče: Planina Podvežak (1564 m), parkirišče na Ravnem polju

Zahtevnost: zahtevna markirana pot

Čas hoje: 8 ur – dnevna tura

Oprema: standardna gorniška oprema

Prijave: do četrтка, 12. 9. 2024, društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786

Kratek opis poti:

Od izhodišča se usmerimo proti pastirski koči na Planini Podvežak. Pot nadaljujemo po markirani poti, ki nas usmerja proti Korošici. Ko prispemo do Sedelca (1900 m), se usmerimo proti Mali Ojstrici (2017 m). Od tu nadaljujemo po zmerno težavni planinski poti proti našemu cilju Ojstrici (2350 m). Vračamo se po nekoliko bolj zahtevni poti proti Korošici (1808 m). Od tu dalje proti Sedelcu in naprej do našega izhodišča.

IVARČKO JEZERO – URŠLJA GORA (1699 M) SOBOTA, 28. 9. 2024

FRANC BERGANT – BERGI

Zborni mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani

Prevoz: kombi, osebna vozila

Izhodišče: Ivarčko jezero (633 m)

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 6 ur

Višinska razlika: 1.066 m

Oprema: za poletje, palice

Prijave: društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Kratek opis poti:

Do Ivarčkega jezera se pripeljemo iz vasice Kotlje mimo Rimskega vrelca ali Šrotneka. Kombi parkiramo na enem izmed treh parkirišč pod Ivarčkim jezerom in se odpravimo do krožišča, kjer nas pot vodi mimo označevalne table Uršlja gora po cesti v gozd. Pot nadaljujemo nekaj trenutkov pod novo zgrajeno sedežnico vse do mostu, ki ga prečimo, in takoj zavijemo desno v breg.

Po petnajstih minutah hoje se lahko odločimo tudi za Grofovsko pot, ki se odcepi na levo, Železarska pot se nadaljuje naravnost. Ko pridemo iz gozda, nadaljujemo po cesti pod kmetijo Jurček do partizanskega spomenika, kjer zavijemo desno na cesto pod gozdom. Na kraju, kjer se cesta nadaljuje v gozd, nas smerna tabla usmeri na levo navzgor. Tukaj si lahko za trenutek odpočijemo in usmerimo pogled proti mestu Ravne na Koroškem, Strojni in Košenjaku v ozadju.

Pot nadaljujemo vseskozi po mešanemu gozdu in lepo urejeni ter dobro označeni poti, kjer večkrat prečimo gozdne ceste. Po dobri uri hoje se lahko odpočijemo na lepo urejeni klopici in 15 minut višje še okrepčamo ob izviru Uršljice.

Malo pred izvirom Uršljice se ponovno združita Železarska in Grofovska pot. Ponovno vzpenjanje proti

vrhu nas pripelje do priključka Slovenske planinske poti, ki poteka s Poštarskega doma pod Plešivcem. Na tem stičišču poti je lepo urejeno božjepotno znamenje – križ. Pot nadaljujemo po transversalni poti deloma tudi po cesti na Uršljo goro. Tik pod vrhom se priključuje še pot iz Andrejevega doma na Slemenu.

ŠAVNIK (1574 M) IN KOBLA (1498 M) 5. 10. 2024

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
- Prevoz:** osebni avto ali kombi
- Izhodišče:** parkirišče pod sedlom Vrh Bače (1150 m)
- Čas hoje:** 5 ur
- Zahtevnost:** lahka pot
- Višinska razlika:** 424 m in 348 m, skupaj 762 m
- Oprema:** dobra planinska obutev, pohodniške palice, nekaj proti vetru, mrazu in dežju, malica
- Članska izkaznica:** plačana članarina PZS za leto 2024
- Prijave:** prijave do 3. 10. 2024, društvena pisarna v času uradnih ur, tel. 01 58 22 751 ali Ana Božnar tel. 031 699 786
- Priporočilo:** udeležba predvsem za tiste z manj kondicije in več želje po hoji po manj znanih vrhovih

Kratek opis:

Šavnik in Koba sta vrhova v vzhodnem delu Bohinjsko-Tolminskih gora. Šavnik je strm stožec nad Bohinjsko Bistrico. Vrh je na severno stran gozdat, na južno pa travnat. Je bolj malo obiskan, a nudi čudovit razgled na vse strani, zlasti proti SZ na Julijce s Triglavom v sredini, proti V pa vidimo vrhove nad Soriško planino in še kaj. Obisk tega vrha je najboljši v začetku junija, ko je tu polno raznoterega živopisanega cvetja. Koba se dviguje vzhodno od Črne prsti. Sama Koba je poleti komajda vreden samostojen cilj, čežnjo pa vodi Slovenska planinska pot v smeri Črna prst – Vrh Bače. Koba je bolj znana po opuščnem smučarskem centru, zgornja sedežnica pripelje prav na vršno sleme, le 15 minut pod vrhom.

Naša peš pot se bo pričela na malem parkirišču pod sedlom Vrh Bače. Povzpeli se bomo na sedlo, ki je pomembno križišče mnogih planinskih poti. Zavili bomo

levo strmo v breg ter kmalu prišli pod vznožje samega vrha Šavnik. Po stezi, ki vijuga po južnem, travnatem pobočju, bomo po slabih 2 urah hoje stopili na vrh.

Po razgledovanju in malici iz nahrbtnika se bomo po isti poti vrnili na sedlo. Če bo še volja in primerno vreme, bomo pot nadaljevali še na vrh Koble. Vrh Koble je bolj ali manj poraščen in ne nudi takega razgleda kot Šavnik. S Koble se bomo spustili delno po zgornjem delu smučišča nazaj v izhodišče.

Križišče poti na sedlu Vrh Bače

Kranjska lilija ali zlato jabolko, zaščitena trajnica

PRISTOVŠKI STORŽIČ (1759 M) SOBOTA, 12. 10. 2024

FRANC BERGANT – BERGI

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
- Prevoz:** kombi, osebna vozila
- Izhodišče:** Jezerski vrh (1218 m)
- Zahtevnost:** lahka označena pot

Čas hoje: 4 h
Višinska razlika: 570 m
Oprema: za poletje, palice
Rok prijav: prijave do 10. 10. 2024, društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, informacije Bergant, tel.: 031 295 469

Vrh – Pristovski Jezerski Storžič/Kärntner Storschitz

Kratek opis poti:

Z Jezerskega se zapeljemo do mejnega prehoda Jezersko (Jezerski vrh). Takoj za mejnim prehodom na avstrijski strani bomo na levi strani ceste zagledali manjše parkirišče, na katerem parkiramo. Manjše parkirišče je tudi na slovenski strani mejnega prehoda. Pri parkirišču so smerokazi, ki nas usmerijo na stezo, ki vodi ob državni meji in se nato priključi gorski cesti. Cesta zavije v desno in nas v rahlem vzponu pripelje do manjše planine, kjer je tudi lovska koč. S planine nadaljujemo naprej po cesti, levo pa vodi zahtevnejša in nekoliko krajša pot na Pristovski Storžič.

Pot od planine nato kar nekaj časa poteka po cesti mimo nekaj križišč, ki pa so vsa dobro označena. Z desne strani se nam nato priključi markirana pot z vasi Bela / Bad Vellach. Tu zapustimo gorsko cesto in pot naprej postane nekoliko strmejša, večinoma pa poteka skozi gozd. Ko pridemo na manjši travnik, se nam z desne strani priključi še pot s Trogern / Korte. Sledi še vzpon skozi gozd in v zadnjem delu skozi ruševje do razglednega vrha.

IZLET V NEZNANO

26. 10. 2024

TOMAŽ RUSIMOVICH

Si želiš na enodnevni izlet, pa ne veš, kam bi šel/šla? Želiš biti v dobri družbi planincev PD LPP, pa ne veš kako? Potem je ta dogodek kot nalašč zate! Z avtobusom LPP te odpeljemo na izlet v neznano, vse kar moraš storiti je, da se prijaviš!

KDAJ?

V soboto, 26. 10. 2024, točno uro pa objavimo na FB nekaj dni pred dogodkom.

KAM?

Če bi ti povedali, to ne bi bil več izlet v neznano, kaj ne? Lahko pa ti zagotovimo, da nekam, kjer se boš lahko sprostil(a), užival(a) in zabava(a)!

KAKO?

Preprosto! Prijaviš se do četrтка, 24. 10. 2024, v društveni pisarni v času uradnih ur (do 17.00) na tel.: 01/58 22 751 ali Ani Božnar na tel.: 031 699 786 oziroma na društveni mail pdlpp1974@gmail.com. Nato se nam v soboto pridružiš na avtobusu, ki te bo odpeljal v neznano!

CENA?

Ker je izlet v neznano izveden v organizaciji Upravnega odbora PD LPP, je za udeležence brezplačen. Biti moraš le član(ica) našega društva s plačano članarino za tekoče leto.

OPREMA?

Običajna pohodniška oprema, primerna vremenski napovedi, in zvrhan koš pričakovanj ter dobre volje.

PREHRANA

Kakšen sendvič in malo pijače v nahrbtniku ne bo odveč, na koncu pa nas čaka pozno kosilo.

Ker je število mest omejeno, se čim prej prijavi! Ker pa ni lepo, da prijateljem, članom PD LPP, ne poveš za tak super dogodek, jih takoj povabi zraven! Torej, kaj še čakaš?

KOSTANJEVA NEDELJA

10. 11. 2024

TOMAŽ RUSIMVIČ

Kostanjeva nedelja 2023

Vabljeni na Kostanjevo nedeljo, ki jo organizirajo pobrateni planinke in planinci iz SPD Trst!

»Svet' Martin iz mošta dela vin'«, pravijo ljubitelji rujne kapljice, zato se vsako leto na ta dan spodobi poskusiti, »kaj je ratalu v kleti«.

Naši planinski prijatelji iz pobratenega Slovenskega planinskega društva Trst nam bodo, kakor vsako leto, pripravili zanimiv program: začeli bomo s pohodom in ogledom kake naravne ali zgodovinske zanimivosti, temu pa bo sledilo veselo druženje ob jedači in pijači (mogoče tudi ob zvokih harmonike) na kmečkem turizmu.

Ker v času pisanja tega prispevka še ne vemo, kako bo izlet potekal, se pustite presenetiti oziroma spremljajte našo FB stran, kjer bomo objavili podrobnosti srečanja planincev obeh društev.

Ker izlet organizira Upravni odbor PD LPP, je namenjen samo našim članom in bo prevoz brezplačen. Vabljeni vsi, ki želite preživeti eno lepo in zanimivo nedeljo v družbi s planinskimi prijatelji iz SPD Trst. Izlet je primeren tudi za družine z otroki, zato ne odlašajte s prijavo. Edini strošek bo kosilo, ki ga bodo ob zaključku organizirali prijatelji iz SPD Trst.

Prijavite se do četrtek, 7. 11. 2024, v društveni pisarni v času uradnih ur na tel.: 01/58 22 751 ali Ani Božnar na tel.: 031 699 786 oziroma na društveni mail: pdlpp1974@gmail.com.

Uro odhoda boste izvedeli ob prijavi ali ob objavi izleta na FB.

Vabljeni!

PREDNOVOLETNO SREČANJE PR` MEHAČK

7. 12. 2024

TOMAŽ RUSIMVIČ

Zborno mesto: ob 8:00 pred sedežem društva na Celovški cesti 160 v Ljubljani (pred LPP-jem)

Prevoz: kombi, osebna vozila

Čas hoje: 3 ure

Zahtevnost: nezahtevno

Oprema: obleka, primerna vremenu: dobra obutev, pohodniške palice (če bo sneg, priporočamo dereze) in dobra volja

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2024

Prijave: do četrtek, 5. 12. 2024, v društveni pisarni v času uradnih ur na tel.: 01/58 22 751 ali Ani Božnar na tel.: 031 699 786 oziroma na društveni mail pdlpp1974@gmail.com.

Opis poti:

Več nas bo, bolj lušno bo, kot napišem vsako leto, in tudi za letos velja enako. Z datumom srečanja smo malo pohiteli, da vas ne bomo vabili v božično-novoletnih dneh. Vsi, ki ste se srečanja udeleževali do sedaj, boste zagotovo zopet prišli, tisti, ki pa še niste bili, pa pridite – ne bo vam žal! Vsako leto enako, pa vendar vsako leto malo drugače, kot je po navadi v veselem decembru! Naš pokojni prijatelj Slavko Krušnik je vedno pravil, če samo eden ne ve, se spleča povedati! Kot je že v navadi, se bomo na pohod podali iz Polhovega Gradca po Mačkovem grabnu do Gont, nato pa se bomo preko Polhogradske Grmade spustili do kmečkega turizma Pr`Mehačk. Pot bomo prilagodili zimskim razmeram in vremenu. Po kmečki pojedini nas bo obdaroval Božiček, ki pa nima svojega fonda za darila, zato mora vsak udeleženec prinesiti s seboj darilo v vrednosti ca. 10 €. Darila bo Božiček nato razdelil na podlagi žrebanja. Sledi družabni del, izmenjava vtisov o letošnjih planinskih dogodivščinah in načrtovanje novih planinskih podvigov. Upam, da se bomo tudi malo zavrteli ob zvokih harmonike in si zaželeli vesele praznike ter srečno in zdravo novo leto, pa še obilo uspešnih planinskih doživetij.

Torej ne pozabite:

- vsak udeleženec prednovoletnega srečanja, član PD LPP, naj s seboj prinese skromno darilo v

vrednosti ca. 10 €. Darila bomo oštevilčili in jih bo nato Božiček z žrebom razdelili med udeležence.

Vabljeni, da se prednovoletnega srečanja članov Planinskega društva LPP udeležite v čim večjem številu!

Zimski pohod na srečanje Pr`Mehačk 2023

VIŠEVNIK (2050 M)

14. 12. 2024

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160 v Ljubljani
- Izhodišče:** Rudno polje (1335 m)
- Zahtevnost:** snežna tura
- Čas hoje:** 8 ur – dnevna tura
- Oprema:** standardna zimska gorniška oprema, čelada, cepin, dereze

Opis poti:

Od parkirišča na Rudnem polju se usmerimo desno proti smučišču in nadaljujemo ob smučišču. Nad smučiščem se začne pot nekoliko strmeje dvigati in kmalu prispemo do sedelca, na katerem zavijemo desno proti našemu cilju Viševniku. Vračamo se po isti poti.

NOČNI POHOD NA POLHOGRAJSKO GRMADO PETEK, 10. 1. 2025

FRANC BERGANT – BERGI

- Zborni mesto:** ob 17.00 pred sedežem društva PD LPP na Celovški cesti 160, Ljubljana
- Prevoz:** kombi
- Izhodišče:** Polhov Gradec
- Zahtevnost:** zimska – označena pot
- Čas hoje:** 2 h 45 min
- Cilj:** Grmada 898 m
- Oprema:** naj bo prilagojena vremenskim razmeram (čelna svetilka, palice in dereze po potrebi)
- Prijave:** do 8. 1. 2025, društvena pisarna v času uradnih ur, tel.: 01/58 22 751 ali Ana Božnar, tel.: 031 699 786, ali na el. naslov: pdlpp1974@gmail.com

SABOTIN IN GORIŠKA BRDA

18. 1. 2025

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP na Celovški c. 160, Ljubljana
- Izhodišče:** na cesti med Goriškimi Brdi in kočo na Sabotinu
- Zahtevnost:** tehnično lahka pot
- Čas hoje:** 4–5 ur
- Višinska razlika:** 270 m
- Prevoz:** osebni avto ali kombi
- Oprema:** planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti vetru,

mrazu in morebitnim padavinam,
malica

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za leto 2025

Prijave: do 16. 1. 2025, društvena pisarna
ali Ana Božnar 031 699 786 ali
anaboznar111@gmail.com

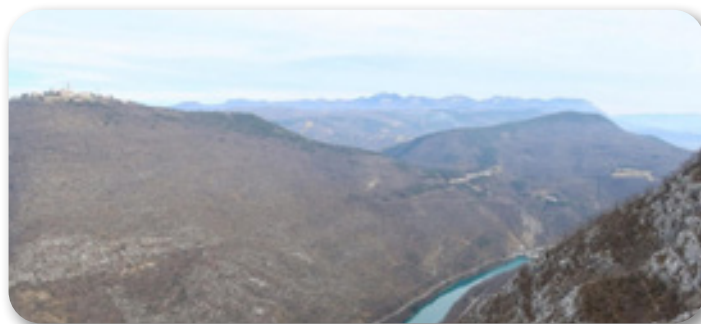
Kratek opis poti:

Sabotin (609 m) je zadnji alpski in prvi sredozemski hrib. Po njem bomo stopali spoštljivo in uživali v neizmernih lepotah ter naravoslovnih in kulturnozgodovinskih zanimivostih.

Sabotin je vzpetina nad Solkanom pri Novi Gorici. Kljub njegovi skromni višini je odlično razgledišče s pogledom na Julijce, reko Sočo, Kras, morje, Furlansko nižino in zahodnejše Alpe. Sabotin je zanimiv tudi z zgodovinskega vidika, saj so se tukaj bile najhujše bitke v prvi svetovni vojni. To dokazujejo še danes vidni številni vojaški rovi. Pod njim se pne čez reko Sočo železniški most z največjim kamnitim lokom na svetu, ki je bil zgrajen še pod Avstro-Ogrsko leta 1906. To je bil ključni objekt na drugi železniški progi med Trstom in Dunajem.

Goriška Brda so pravljica pokrajina na pol poti med Alpami in Jadranom z obiljem dobrot, zanimivosti in obeležij. Goriška Brda so naravno omejena na severu z visokim slemenom Korade (812 m) oziroma južnim delom Kambreškega, vzhodna meja je sleme med Korado in Sabotinom in ločuje Brda od spodnje doline Soče. Proti zahodu je naravna meja po reki Idriji. Na podnebje v Goriških Brdih vpliva le kakih 20 km oddaljeno Jadransko morje. Tako so Goriška Brda znana po vinogradništvu in sadjarstvu. Pri sadju je najbolj znana briška češnja, pri vinih pa bela vina.

Vzpon bomo pričeli na malem parkirišču ob cesti, ki vodi iz Goriških Brd do kočice na Sabotinu. Najprej se bomo vzpeli po stezi na greben in nato nadaljevali pot po kamnasti in skalnati, a zelo razgledni poti, do kočice. Sledil bo še krajši vzpon na sam vrh Sabotina. Ob povratku do kočice si bo možno ogledati nekaj kavern iz prve svetovne vojne. Zato bomo potrebovali svetilko. Ob povratku do izhodišča se bomo odpeljali še v Gonjače in se vzpeli na razgledni stolp.

Pogled na dolino Soče

Pogled z razglednega stolpa na ves dolgi greben Sabotina

PLANINA PRI JEZERU (1453 M) 25. 1. 2025

STANISLAV KRAGELJ

Zborno mesto:	ob 7.00 pred sedežem društva PD LPP na Celovski cesti 160, v Ljubljani
Izhodišče:	Stara Fužina (551 m)
Zahtevnost:	lahka snežna tura
Čas hoje:	9 h
Način prevoza:	kombi in osebni avtomobili
Oprema:	pohodne palice, dereze (male derezice), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2025

Prijave: do četrтка, 23. 1. 2025, društvena pisarna (Celovška 160, nad števnico) v času uradnih ur, vsak četrtek od 14.00 do 18.30, tel.: 01/582 27 51 in Ana Božnar na

Opomba:

mail: anaboznar111@gmail.com
na Planini bomo imeli vajo z
lavinsko žolno. Vadili bomo hojo s
cepinom in ustavljanje s cepinom.

Kratek opis poti:

S parkirišča v Stari Fužini gremo po odprtem terenu in se usmerimo na gozdno pot v smeri planine Vogar, mimo Kosijevega doma na Vogarju (1054 m), nadaljujemo proti planini Blato. S planine po gozdni poti do Planine pri Jezeru.

Povratak na planino Blato in Vogar ali po cesti do Stare Fužine.

VELIKA PLANINA – GRADIŠČE (1667 M)

15. 2. 2025

STANISLAV KRAGELJ

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem društva PD LPP na Celovski cesti 160 v Ljubljani
- Izhodišče:** Kranjski Rak (1029 m)
- Cilj:** Gradišče 1667 m
- Zahtevnost:** lahka snežna tura
- Čas hoje:** 8 h
- Način prevoza:** kombi in osebni avtomobili
- Oprema:** pohodne palice, dereze (derezice), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika

Članska izkaznica: plačana članarina PZS za tekoče leto 2025

Prijave: prijave do 13. 2. 2025, društvena pisarna (Celovška 160 nad števnico) v času uradnih ur, vsak četrtek od 14.00 do 18.30, tel.: 01/582 27 51 in Ana Božnar na mail: anaboznar111@gmail.com

Kratek opis:

S parkirišča Kranjski Rak gremo po cesti in se usmerimo na gozdno pot, ki nas vodi mimo Gojske planine do Domžalske koč. Čez planšarsko naselje nadaljujemo in se povzpne na Gradišče, 1667 m, naprej na Zeleni rob.

Na povratku gremo k cerkvi Marije Snežne in na Kranjski Rak.

MARKACISTI PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE UREJALI PLANINSKE POTI V BOHINJU

OBJAVIL: MATEJ OGOREVC NA SPLETNI STRANI PZS

Na sončno in vročo soboto, 31. avgusta 2024, se je v Bohinju zbralo kar 230 prostovoljcev, markacistov iz cele Slovenije, ki so se odzvali na vseslovensko delovno akcijo v Bohinjskih gorah, znano po imenu Dan slovenskih markacistov.

Bohinj je obkrožen gorami, tu je že 150 let razvito planinstvo, v bohinjskih gorah je mnogo planinskih koč in stotine kilometrov planinskih poti. V Bohinju, še posebej v obeh domačih planinskih društvih Bohinjska Bistrica in Srednja vas smo bili zelo veseli, da se je Planinska zveza Slovenije oziroma Komisija za planinske poti letošnji Dan slovenskih markacistov odločila izpeljati v bohinjskih gorah.

Običajni ljudje za svoj dan razglasijo dan, ki ga izkoristijo za druženje in praznovanje. Prostovoljci markacisti pa so prav posebni, srčni ljudje. Enkrat letno se zberejo, pridejo od blizu in daleč ter se pod vodstvom vodnikov in domačih poznavalcev odpravijo na delo po planinskih poteh. Nadelujejo poti, čistijo, obrezujejo zaraščene poti, odstranjujejo podrto drevnino in predvsem markirajo poti z našo znamenito rdeče-belo Knafelčevo markacijo.

Na praznik markacisti pridejo v njihovem »slavnostnem« oblačilu, to so delovne hlače ali kombinezon in majica, kjer s ponosom nosijo znak Markacist PZS. Posledica praznika so očiščene, zgledno označene in urejene planinske poti.

Letošnjo akcijo je organizirala Planinska zveza Slovenije ob podpori občine Bohinj, Turizma Bohinj, KS Stara Fužina in Triglavskega narodnega parka. Neprecenljiva je bila pomoči prostovoljcev PD Bohinjska Bistrica. Posebna zahvala gre vsakemu posameznemu vodji območnih odborov za planinske poti in markacistom voznikom, ki so pomagali organizirati prevoz iz številnih krajev Slovenije na delovišča v Bohinju, ter vodjem skupin, ki so poskrbeli, da je delo potekalo po načrtu.

Pod pridnimi rokami markacistov in markacistk je bilo označenih in očiščenih 88 odsekov registriranih planinskih poti v skupni dolžini 117 km. V svoje delo so vložili 1600 delovnih ur.

Markacisti, lepo je biti v vaši družbi, se vidimo ob naslednji priložnosti, ko nas pokličejo planinske poti - tudi kje drugod po naših gorah.

Hvala!

Zapisal Martin Šolar,
foto: arhiv KPP PZS

KAMPIRANJE V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU – PLANINA PRI JEZERU

TOMAŽ RUSIMVIČ

Tisti, ki redno obiskujemo našo kočico na Planini pri Jezeru, smo že večkrat opazili šotore, ki jih obiskovalci postavijo pozno zvečer in potem zjutraj podrejo ter nadaljujejo svojo pot. Večinoma so to mladi iz drugih držav, ki ne poznajo predpisov v TNP, ali pa jih zavestno ignorirajo. Običajno so bili šotori postavljeni spodaj ob jezeru, v zavetju smrek (pod potjo na Dedno polje). V nedeljo, 25. 8., pa so si taborniki izbrali novo lokacijo v dolini na začetku Planine, pod informacijsko tablo TNP. Šotori so stali skoraj do enajstih, nato pa so mladi polnoletni taborniki tabor pospravili. Imeli so srečo, da jih ni zalotil nadzornik TNP!

V nadaljevanju posredujemo nekaj informacij glede taborjenja v TNP:

- Kazni za nedovoljeno vožnjo, parkiranje, šotorjenje in taborjenje znašajo za pravne osebe do 5000 EUR, za fizične pa od 100 do 1000 EUR.
- Oglobili nas bodo tudi, če bomo v TNP jezdili konje, se vozili z gorskimi kolesi, kjer ne bi smeli, kurili ogenj in izvajali podobne aktivnosti, ki niso opredeljene kot dovoljene.
- Vprašanje je tudi, zakaj bivake v visokogorju zasedejo predvsem tuji planinci, ki v njih nato preživijo vsak nekaj dni skupaj; včasih se tam zadržujejo tudi ves teden in se potem skupine – tudi dogovorjeno – zamenjajo. Kljub temu da je prenočevanje na prostem prepovedano, smo priča številnim posameznikom, ki poleti v gorah prespijo kar na prostem v spalnih vrečah in si celo zakurijo ogenj.

PREDPISI TNP GLEDE ŠOTORJENJA:

Šotorjenje in taborjenje zunaj za to določenih mest

Na območju narodnega parka je prepovedano šotoriti ali taboriti zunaj za to določenih mest, razen na mestih, kjer ta dejavnost ne ogroža ciljev narodnega parka in s soglasjem upravljavca narodnega parka.

Merila za izdajo soglasja za šotorjenje ali taborjenje na mestih, kjer ta dejavnost ne ogroža ciljev narodnega parka, so zlasti:

- tabori se prednostno umeščajo na tradicionalne in med deležniki usklajene lokacije, ki so določene v občinskih odlokih;
- v soglasju se določi zmogljivosti prostora (število šotorov in udeležencev);
- dejavnosti v času tabora morajo biti skladne s predpisi parkovnih lokalnih skupnosti;
- na tabornem prostoru niso dovoljeni trajni posegi v prostor niti posegi v vegetacijo, predvsem žaganje drevja in grmovja za potrebe postavitve tabora, kurjave ali tabornega ognja;
- kurjenje odprtega ognja je izjemoma dovoljeno le na enem urejenem mestu, skladno z določbami 5. člena Uredbe o varstvu pred požarom v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 20/14) – ureditev kurišča, oddaljenost od dreves oziroma gozda, zavarovanje in nadziranje ognja;
- za sanitarije je treba uporabljati kemična stranišča; kjer to ni mogoče, se uredi ena ali več latrin; organizator tabora mora poskrbeti za ustrezno ravnanje z odpadno vodo;
- organizator mora poskrbeti, da se vsi odpadki ločujejo in odstranijo na ustrezno urejeno mesto, ki je del sistema ravnanja z odpadki;
- na območju tabornih prostorov in šotorišč ne sme biti vozni površini; vozila taborečih je treba parkirati na urejenih parkiriščih ali ob cesti; parkiranje v naravnem okolju ali celo v taboru ni sprejemljivo;
- izvajanje dejavnosti ne sme povzročati čezmerne obremenitve okolja s hrupom in vznemirjanja živali;
- po končanem taborjenju se odstranijo vsi začasni taborni objekti in ureditve, sanirajo se morebitne poškodbe (npr. obnova travne ruše);
- po končanih taborih je treba površine povrniti v

prvotno stanje, vse odpadke pa odnesti v dolino na ustrezna odlagalna mesta.

Dodatna merila za raziskovalne in jamarske tabore:

- tabor oziroma šotori morajo biti opremljeni z večjim napisom »Jamarski/ Raziskovalni tabor«;
- odpadno karbidno apno je treba v plastičnih vrečkah odnesti iz jame in ga nato skupaj z drugimi odpadki prenesti v dolino na ustrezno mesto, ki je del sistema ravnanja z odpadki;
- kurjenje ognja je prepovedano, za kuhanje naj se uporabljajo plinski ali bencinski kuhalniki;
- prepovedano je odnašati ostanke iz prve svetovne vojne;
- pri izdaji soglasja za raziskovalne tabore se upoštevajo tudi določbe 28. člena ZTNP-1 (znanstvene raziskave).

Dodatna merila začasne planinske in taborniške tabore:

Tabori se izvajajo izključno v organizaciji PZS in PD ter Taborniške zveze Slovenije in društev tabornikov; namenjeni so mladim (do 16. oziroma 18. leta starosti), zato je treba zagotoviti ustrezno vodenje in varnost.

IZLET NA POLHOGRAJSKO GRMADO

2. 3. 2024

NINA TORKAR

V zgodnjih jutranjih urah smo se z glavne avtobusne postaje v Ljubljani odpravili proti Polhovemu Gradcu.

Ko smo prispeli do vasi Belica, ki je bila tudi naše izhodišče, smo pričeli s hojo. V meglenem jutru so nas planinske smerne table usmerile na nekoliko ožjo makadamsko cesto, ki nas je pripeljala do potočka, nato pa do manjšega razpotja, kjer smo se usmerili na levo cesto. Potok (Veliki graben) smo prvič prečkali s pomočjo lesenega mostička in ga nato ponovno prečkali čez nekaj metrov, vendar smo si morali v izogib mokrim čevljem pomagati z lesenimi kockami. Pot nas je nato preko manjšega travnika pripeljala v gozd, kjer se je postopoma pričela vse strmeje vzpenjati. Dokaj strma pot nas je vodila na greben Kregovnika, katerega vrh smo dosegli po približno uri hoje.

S Kregovnika (692 m) se je pot rahlo spustila, nato pa se je ponovno pričela strmeje vzpenjati. Vseskozi nas je spremljala megla, ki pa, k sreči, ni bila toliko gosta, da ne bi mogli občudovati vseh rož ob poti. Bilo jih je toliko, da je na nekaterih delih izgledalo, kot da se sprehajamo po gozdu v pravljici. Žal pa zaradi megle nismo mogli občudovati razgleda na okolico.

Ko smo bili že vidno utrujeni, je sledil strm vzpon po kamniti poti, ki je deloma spominjala že na visokogorje, in kmalu smo končno dosegli naš cilj, vrh 898 m visoke Polhograjske Grmade.

Tam smo se zaslužno okrepčali in se nato počasi, deloma po gozdni poti deloma po cesti spustili nazaj v dolino. Na avtobusni postaji smo počakali na avtobus, vmes še malo pojedli in se igrali, nato pa se odpeljali proti Ljubljani.

IZLET NA STARI GRAD NAD KAMNIKOM

8. 4. 2024

BOJANA BURNIK

Mesec april je za naš vrtec prav poseben. To je mesec povezovanja, druženja, veselja ob prijetnih dogodkih. Tako smo se dve skupini najstarejših otrok z enote Andersen in Lastovice dogovorili, da se skupaj odpravimo na planinski izlet. Seveda nismo šli sami. To pot zelo dobro pozna Rašo. Družbo pa mu je delal tudi Janez. Eden na začetku planinske kolone, drugi pa zadaj ... In smo jo mahnilo na kamniški grad nad Kamnikom. Zelo dobro nam je šlo, tako da smo »skočili« še na Špico. Bravo mi. Vsi veseli in dobre volje smo se vrnili nazaj v vrtec.

PLANINSKI IZLET NA ŠMARNO GORO

14. 6. 2024

BOJANA BURNIK

Minjončki in Čmrlji so se pred poletjem odpravili še na zadnji izlet z vrtcem. Šmarna gora nam je vsem zelo blizu, tako da smo se s Stanetom in Rašom dogovorili, da nas peljeta na to goro. Vreme je bilo čudovito, otroci dobre volje, tako da nam je čas zelo hitro minil.

Na vrhu nas je pričakalo odlično kosilo, za nagrado pa smo se posladkali s sladoledom. Potem pa je sledilo presenečenje. Stane in Rašo sta nam pripravila pravi planinski krst, nekaj vprašanj o prepoznavanju planinskega cvetja in vsak otrok je dobil majico PD LPP. Seveda nam je ostalo nekaj časa tudi za igro na bližnjem igrišču.

Vsega lepega je enkrat konec in kmalu se je bilo potrebno pripraviti za povratek v vrtec.

ŽIV ŽAV 2. 6. 2024

BOJANA BURNIK

Že drugo leto se je PDLPP odzvalo povabilu k sodelovanju na Živ Žavu v vrtcu Hansa Christana Andersena. Stane in Janez sta pripravila plezalni kotiček. Otroci so se lahko seznanili s planinsko opremo, oblekli plezalni pas in se »zagugali« na bližnjem drevesu. Vsi so bili zelo navdušeni, veseli in zelo so uživali ... Za otroke je bila to zelo lepa in zabavna izkušnja.

Se vidimo naslednje leto.

ZAHVALA – ŽIV ŽAV

NADJA BEGUŠ, SVETOVALNA DELAVKA

 Vrtec Andersen
 ... vrtec s srcem.

23. ŽIV ŽAV

HVALA

za vaš obisk, donacije, pomoč, čas in dobro voljo!
 Otrokom smo pričarali nepozabno sobotno dopoldne ter hkrati
 napolnili sklad vrtca.

Skupaj nam je uspelo!

Živ Žav je za nami in ponovno smo dokazali, da nam le skupaj uspe ustvariti neverjeten, nepozaben in hkrati dobrodelen dogodek.

HVALA vam za obisk, nasmejane obraze, pozitivno energijo, sodelovanje, za vaš čas, znanje in pripravljenost.

Vsa zbrana sredstva bomo namenili skladu vrtca, ki mnogim, pomoči potrebnim otrokom, lepša prihodnost.

Lep pozdrav iz vrtca

 Vrtec Andersen
 ... vrtec s srcem.

PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH 23.–25. 8. 2024

KAKO SMO UPOKOJENCI PD LPP OPRAVILI Z »LAŽJO« TURO

MIKA VRABER

V razpisu je bilo rečeno, da se bosta v soboto na pohod podali dve skupini, lažjo na Kredu bo vodil Tomo, težjo na Škednjovec pa Janez.

Tako se nas je zjutraj ob osmih od naše koče na pot proti Kredi odpravilo šest upokojenk in trije upokojenci. Prav počasi in s številnimi postanki za Tomove razlage smo prišli do Dednega polja, kjer smo imeli pri pastirjih prvi počitek. Kmalu smo nadaljevali po zaraščenem brezpotju, ki se mu pozna, da ga pohodniki ne uporabljajo prav pogosto, a ga je Tomo dobro vdel in nas varno pripeljal na sedlo med Prvim Voglom in Slatno. Tam je bil kratek počitek za osvežitev, nato pa smo brez nahrbtnikov preko Slatne obiskali še Kredu, s katere je bil krasen razgled vse do Triglava, pa tudi pogled na naš naslednji cilj, Planino v Lazu.

Vrnili smo se do nahrbtnikov, nakar nam je Tomo pokazal, kje se bomo spustili v Laz. O, groza! S sedla je potekal ozek, gruščnat žleb, na obeh straneh zaprt s skalo, katere smo se oprijemali in se počasi spuščali, malo po levi malo po desni, ob stalnih opozorilih na kotaleče se kamenje. Neverjetno, kako uigrana ekipa smo bili! Nihče niti za trenutek ni »zapaničaril«, le manj smo se pogovarjali. Zase moram priznati, da so se mi na začetku rahlo zatresla kolena, a ko smo enkrat vstopili v kuloar, je šlo vse gladko.

Spust je trajal kar kakšno uro, dokler nismo prišli na varnejša tla, a tudi tukaj hoja ni bila prav nič prijetna. Na začetku je bilo melišče, potem pa grobo kamnito brezpotje; končno smo dosegli gozd in po lepi senčni stezi prispeli v Laz. Pri Luciji so bile potem ob šilcu žganega in drugih okrepčilih vse muke pozabljene. Ura je bila tri popoldan, se pravi, da smo bili na poti že sedem ur! Družno smo ugotavljali, da je naša »lažja« tura težja od Škednjovca, s katerim je druga skupina z lahkoto opravila in nas na koči prehitela najmanj za dve uri! Mi smo tja prispeli ob šestih.

Večer smo preživeli pred našo brunarico, kjer nas je UO počastil z odličnimi pleskavicami v bogato obloženih lepinjah in s pijačo.

Ekipa, ki je osvojila vrh Krede

Pastir Blaž in pastirica Metka na Planini Dedno polje

Lama Pablo se je letos prvič pridružila živini na Planini v Lazu

»TEŽJA« TURA – ŠKEDNJOVEC

JANEZ MEDVED

Tokratno pohajanje po bohinjskih gorah naj bi zajemalo tudi obisk Škednjovca (2309 m). Najprej je bolj slabo kazalo, saj ni bilo kandidatov za ta pohod. V soboto zjutraj sta naknadno prispela na koč še dva pohodnika, ki sta izrazila željo za ta pohod. Hitro smo se dogovorili in ekipa je bila sestavljena iz štirih pohodnikov: Žare, Cveto, Stane in moja malenkost kot vodnik.

Pot nas je vodila proti Planini v Lazu in preko istoimenskega prelaza, na malo več kot polovici poti proti Mišeljškemu prevalu pa smo pri možicu zavili levo in nato sledili možicem, ki sva jih večinoma postavila s Tomom Žmavcem, ko sva bila na ogledni turi. Pot nas je najprej vodila po travnatem pobočju in polagoma prešla na melišča, mestoma prekrita z velikimi skalami. Ekipa se je odločila, da vrh osvojimo po severovzhodni strani, ki zahteva nekoliko več spretnosti. Na travnatem sedlu pred platami, ki se

nahajajo na začetku najtežjega dela precej strme poti, smo si nadelali čelade. Plate nam niso predstavljale nobenih težav, po kuloarju, ki je zares strm, in zaradi krušljive skale na celotnem Škednjovcu pa je bilo nekoliko težje. Cveta, ki je bil najšibkejši član naše ekipe, smo spodbujali in mu dajali podrobna navodila, da je tudi on brez večjih težav premagal najtežji del poti. V nadaljevanju nas je pot vodila bolj ali manj po grebenu naše gore. Na vrhu smo si oddahnili, se odžejali in malo prigriznili ter se naužili res izredno lepih razgledov, ki jih nudi ta markantna gora.

Vračali smo se po zahodnem grebenu do sedla, nato pa smo sklenili, da ne bomo nadaljevali po običajni poti, ki sva jo na ogledni turi ravno tako opremila z možici, ampak smo jo mahnili proti Debelemu vrhu in sproti iskali najbolj primerne prehode. Na vidno pot smo prispeli ob vznožju Debelega vrha, se preko Lazovškega prevala spustili do Planine v Lazu in se z lepimi občutki na prehojeno pot vrnili na naše izhodišče.

Vzpon na Škednjovec

LII. TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Tradicionalni, že 52. Tabor ljubljanskih planincev je bil 25. maja 2024 na Kamnem griču nad Loškim potokom. Tabor je bil pred pol stoletja in je še sedaj namenjen predvsem druženju planincev iz društev MDO PD Ljubljane. Vsako leto pri organizaciji sodeluje eno od planinskih društev. Tokrat sta bila soorganizatorja kar dva, in sicer PD Mercator in PD Loški Potok. S pripravami so pričeli že vsaj dva meseca pred prireditvijo. Lepo so si porazdelili naloge – rezervacija posebnega avtobusa, priprava programa, predlog enolončnice in še mnogo drobnih stvari, ki so pomembne za uspeh akcije.

Zjutraj je iz Ljubljane odpeljal poln avtobus planincev in planink, večinoma članov PD Mercator. Iz drugih krajev so prišli z osebnimi avtomobili. Predstavniki PD Loški Potok so jih lepo sprejeli v Loškem Potoku – Hrib, predstavili kraje v Loški dolini in jih popeljali na vrh, kjer stojita dve cerkvi in od koder se odpira čudovit pogled na Loško dolino.

Nato so se udeleženci razdelili na dve skupini; ena je do koč na Kamnem griču prehodila daljšo pot, druga pa krajšo. Tu so jih že pričakali primerno okrašena koč, ansambel Lozn Bodn Band, predstavniki PD Loški Potok in župan občine.

Točno ob 12. uri se je pričel kratek, a prijeten program. Za začetek so skupaj zapeli planinsko himno, zatem je povezovalka Marinka opravičila odsotnost Jožeta Rovana, predsednika PZS. Nato je program stekel po pripravljenem načrtu. Udeležence so pozdravili Simon Debeljak, župan občine Loški potok, Ernest Gradišar, predsednik MDO PD Ljubljana, Karmen Čeh, predsednica PD Mercator in Janko Debeljak, predstavnik PD Loški Potok. Vsak je na kratko, a zelo zanimivo, opisal področje, na katerem deluje. V kulturno-zabavnem programu so sodelovali: pesnica Marjeta – članica PD Mercator, Klemen in Gal – mlada planinca PD Mercator in domačin Golidarjev Jokl izpod Boncarja doma z zelo zanimivima zgodbama v domačem narečju.

Po zaključku programa je udeležence čakala enolončnica trojka – sestavljena iz rumene kolerabe, krompirja in fižola s klobaso – značilna jed za te kraje. Pričelo se je prijetno druženje, nekaj parov se je že zavrtelo ob zvokih banda. A to je, žal, trajalo le kratek čas, saj se je vremenska napoved tokrat uresničila. Od Snežnika sem so se pripodili temni, deževni oblaki, ki so najprej spustili nekaj drobnih zrn toče, nato pa je pričelo deževati. Udeleženci so kaj hitro pospravili nahrbtnike in odšli proti avtobusu in osebnim vozilom.

52. Tabora ljubljanskih planincev se je udeležilo nekaj manj kot 100 planincev in planink iz PD Mercator, PD Saturnus, PD Delo, PD Polž, PD LPP, PD RTV, PD Črnuče, PD Vevče in seveda PD Loški Potok. Kje bo 53. Tabor ljubljanskih planincev, ta trenutek še ne vemo, vemo pa to, da bo 53. Tabor zadnjo soboto v maju leta 2025.

SPOZNAVANJE PARKA PRIRODE UČKA

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Odbor za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane je v soboto, 13. aprila 2024, uspešno izvedel strokovno ekskurzijo po Parku prirode Učka. Med udeleženci so bili večinoma varuhi gorske narave in gorski stražarji ter ostali ljubitelji narave. Bilo je 48 udeležencev iz 12 društev.

Masiv Učka dominira nad Istro in Kvarnerjem. Park prirode Učka je umeščen po sredini tega masiva, njegova površina pa meri 160 km². Zaradi edinstvenih klimatskih pogojev je tu izredna biološka raznolikost. Območje v glavnem pokriva gozd, v vršem delu je bukev z značilnimi krivenčastimi debli, nekaj nižje je gozd belega gabra in hrastičja, v spodnjem pa še črni bor. Na pobočjih Učke uspevajo še lovranski kostanj – maroni, šparglji in druge rastline, znane v kulinariki. Učka je edini predel na svetu, kjer raste učkin zvonček. Učka je tudi eden zadnjih predelov, kjer lahko vidimo beloglavega orla. Tu je domovanje divjega prašiča, gozdne uharice, srnjadi, sivega sokola, kač in martinčkov. Na livadah se med raznoterim cvetjem spreletavajo metuljčki – črni apolon, gozdni črni okar, kozličev modrin in drugi.

Učka je dokaj bogata s padavinami in tu so mnogi izviri, studenčki, potočki in slapiči. Območje Učke ima za bivanje ugodne klimatske razmere, zlasti na južnih pobočjih. Masiv Učke predstavlja naravno pregrado med blago kontinentalno klimo Istre in izrazito mediteransko klimo Kvarnerskega zaliva. Prve naselbine so bile v jamah in spodmolih že v pradavnini. Sledilo je naseljevanje tudi v času prihoda Slovanov, zlasti na južnem delu Učke. V obdobju antike in srednjega veka Učka ni bila več zanimiva za novo stalno naseljevanje, temveč je preko prelazov nudila povezavo med Istro in kontinentalnim delom Hrvaške. V času Avstro-Ogrske postane Učka zopet zanimiva za stalno naseljevanje. Tu so bili ugodni pogoji za živinorejo – drobnico in govedo buškurin – ter sadjarstvo. Iz teh časov so danes še vidni suhozidi in pastirski stanovi ter opuščeni stari sadovnjaki. Naseljenost južnih pobočij je tudi danes aktualna,

vendar kmetijstvo ni več osnova za preživetje. Življenje se je z razvojem turizma premaknilo bliže obali. V zaščitnem znaku Parka prirode Učka sta kostanj maron in govedo buškurin.

Obiskali in ogledali smo si tri zanimivosti pogorja Učke.

Najprej smo se vzpeli iz naselja Kolaviči na Veprinac. Veprinac je 517 m visok vrh, ki se nahaja v severo-vzhodnem delu pogorja. Na samem vrhu se nahaja vasica Veprinac.

*Vzpon po več kot sto let starih stopnicah na Veprinac
Foto: Franjo Merše*

V tem slikovitem kraju z najlepšim pogledom na celoten Kvarner se skriva bogata dediščina.

*Pogled z Veprinca na Kvarner
Foto: Franjo Merše*

Na vsakem koraku se nam odkrivajo pomembni kulturno-zgodovinski spomeniki. Prvi med njimi je baročna cerkev sv. Marka in njen veličasten zvonik. Tu

najdemo še starodavno kapelo sv. Ane, pržon (ječo) in mestno ložo. Kraj se prvič omenja leta 1351. Znan je veprinski zakon, datiran leta 1507, in je prvi dokument, sestavljen iz 43 členov. Rokopis je v glagolici in je shranjen v Hrvatski akademiji. Nato nas je avtobus prepeljal na sedlo Poklon.

Od leta 1876, ko je bila zgrajena istrska železnica, so ljudje potovali po opravkih iz Istre na Reko ali naprej na »celino« preko 922 m visokega prelaza, ki povezuje gorska masiva Učka in Čičarija. Ko smo prispeli na vrh prelaza, se je pred nami odprl pogled na ves Kvarner, in prvo kar som videli, je bila romarska cerkev na Trsatu. Ustavili smo se, se poklonili in molili. Tako je prelaz dobil ime Poklon. Danes je na Poklonu izhodišče za mnoge planinske poti po Učki in Čičariji, tu je planinski dom PD Opatija in nov informacijski center s prodajalno spominkov, bifejem ter upravo Parka prirode Učka.

Drugi del izleta je bil spust s Poklona v kraj Liganj (300 m), kjer je bila včasih uprava Parka. Pot je v začetku vodila po gozdni cesti, nato po bolj ali manj strmih gozdnih stezicah in poteh. Med hojo smo opazovali sveže ozeleneli gozd bukv, gabra, hrasta, kostanja in bora.

proti Lovranski Dragi smo lahko od daleč občudovali enkratno lego vasi. Vse je razvrščeno po razmeroma strmem pobočju, hiše, hlevčki in njive, posajene z zelenjavo, cveticami in majhnimi sadnimi drevesi.

Stara hiša v bregu, spredaj vrt v terasah

Foto: Helena Novak

Z roba vasi smo se podali še na ogled slapu Slap. Ta slap je na območju Lovranske Drage, ene najlepših dolin na vzhodnem pobočju Učke.

Značilen suhozid

Foto: Milena Arsenjuk Poje

Občudovali smo suhozide, ki so jih predniki postavljali okrog vrtač. Tako so očistili teren kamena in pridobili ravno površino za košnjo trave ali za pašo. Prisluhnilo smo ptičjemu petju ali si ogledovali zanimivo rastlinje, zlasti pomladno cvetje.

Iz Lignja je avtobus prepeljal skupino v Lovransko Drago, naselje, ki dobesedno čepi na slikovitih terasah na jugovzhodnem pobočju Učke. Med vožnjo

Slap z malo vode

Foto: Helena Novak

Pot vodi ob šumeči vodi, ki priteka izpod slapu skozi nasade kostanja maronija, skozi gozd hrasta in gabra, preko starih teras, na katerih so nekoč obdelovali zemljo. Slap kaže stotero obrazov glede na količino padavin, vendar je vedno zelo zanimiv in lep. Tokrat je bilo malo vode, a pogled na steno, preko katere naj bi padal, je neponovljiv.

Ta naravovarstveni izlet je bil v okviru Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, ki je tudi kril stroške prevoza. Odbor je organiziral in izvedel že nekaj podobnih akcij, in sicer po dolini Kamniške Bistrice, po Orlovi poti na Kočevskem in lani na Pohorje do Lovrenških jezer.

Program ekskurzije je pripravila in izlet vodila Marinka Koželj Stepic, vodnica PZS, prijave pa je zbiral Nevenka Rajhman, vodja Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana.

REŠEVANJE PSIČKE, KI JO JE UGRIZNILA KAČA

Na FB portalu Gorske reševalne službe Bohinj je bil objavljen zanimiv prispevek, ki govori o reševanju psa, ki ga je ugriznila kača. Prispevek smo prilagodili za objavo:

Gorska reševalna služba Bohinj

Tudi mi smo enako kot Emina lastnica veseli, da se je vse srečno izteklo. Zagotovo se bomo kmalu srečali, dali roko in tačko, počohali in se le še spominjali tega nesrečnega dogodka s srečnim koncem.

Pri GRS-ju ne ločujemo – pomagamo vsakemu, ki v hribih ali na zahtevnih terenih potrebuje našo pomoč!

Srečno vsem!

*Nedelja, 28.7.2024,

čudovito jutro v hribih, ob prelepem sončnem vzhodu, sveži kavi in odlični družbi, ki se je pa zelo hitro spremenilo v mojo najhujšo nočno moro.

V soboto smo se pozno ponoči odpravili v hribe. Cilj je bil Jezerski Stog. Okrog 3.00 zjutraj smo že pridno štartali

z izhodišča, tako kot je bilo v planu. V naši družbi so takšni pohodi standard, največkrat pa čez poletje. Že naš človeški del družbe ne mara poletja (imamo raje zimo), visokih temperatur in pa gneče v hribih. Ko pa je z nami še Emma, se pa na pot še toliko bolj pripravim. Pot do vrha je bila odlična, brez težav, sprehajali smo se po rosnati travi, na prijetnih 8 stopinjah. V dobrih dveh urah smo prišli do vrha. Do sončnega vzhoda smo imeli še malo manj kot pol ure, zato smo si na primernem terenu postavili podlogo, skuhalo kavo, odprli sendviče in pričakali sonce. Svoj del zajtrka je seveda dobila tudi Emma, ki na vsakem osvojenem vrhu že tradicionalno pričakuje jabolko. V tišini smo pričakali sončni vzhod, na zelo prijetnih 10 stopinjah. Na vrhu smo se zadržali še kakšno uro. Sprehajali smo se po celotnem grebenu in občudovali razglede, se smejali, pogovarjali na glas. Emma je večino časa sedela ob meni, ali pa ob Tadeji Šket ali Roku Lebnu, kjer je seveda čakala na kakšen grizljaj sendviča (katerega je seveda tudi dobila). Malo čez 7.00 smo se odločili, da se počasi spustimo nazaj v dolino. Spomnim se, da smo sedeli na podlogi, Emma je ležala par cm zraven mene, bila pripeta na povodec in uživala v hladnem zraku, ko je 1 m stran od nas nekaj zašumelo med skalami. Noben od nas tega ni opazil, edino Emma. V sekundi se je obrnila in skočila. V tistem trenutku se samo spomnim, da sem videla 2 metra nad nami, po zraku leteti ogromno črno kačo. Emma jo je zgrabila in vrgla daleč stran od nas. Vsaj toliko sem se uspela zbrati, da sem bila res pozorna, kaj gledam, saj sem se zavedala, da nam bodo te informacije še kako prav prišle. »Faaak, kača jeee!!« Noge so postale mehke, srce se je ustavilo, občutek v želodcu je postal v trenutku popolnoma prazen. Spogledam se s Tadejo in Rokom...in rečem a jo vidita kje? Katera je bila? Za hip sem res upala, da je šlo za nestrupeno kačo ali pa vsaj suh ugriz in da se je Emma samo ustrašila ugriza. Vendar mi je po nekaj minutah postalo jasno, da se motim. Emma je začela krvaveti iz jezika, začela je glasno jokati. V tistem sem pograbila nahrbtnik, vzela ven njeno prvo pomoč, vzela protibolečinske tablete in ji takoj brez pomisleka porinila tablete v požiralnik. Vedela sem kaj nas čaka, saj sem poznala kakšen je protokol pri ugrizu kače. Zato smo pobasali vse stvari in se umaknili čim hitreje samo malenkost nižje, v senco in na vsaj nekoliko bolj dostopno mesto. Strup je začel neverjetno hitro napredovati. Emma se je v senci ulegla in ni bila več sposobna ničesar. Strup je poskrbel, da se je po parih minutah pokakala in polulala, nato je pa na vsake 5 minut doživljala hude napade panike, zaradi bolečine. Jezik je zatekal zelo hitro. Zaradi bolečin si ga je hotela spraskati iz ust. Takrat smo jo kar se da močno fiksirali, da je čimbolj mirovala in se pomirila, kar je pri ugrizu kače ena izmed ključnih stvari. Hitro je razumela

kaj hočemo od nje, tako da se je umirila sama, mi smo pa lahko začeli obračati telefonske številke. Najprej sem klicala svojega zelo dobrega prijatelja, izkušenega gorskega reševalca letalca Gašperja Finžgarja, mu obrazložila situacijo, v trenutku mi je rekel, da naj sploh ne razmišljam in naj kar kličem 112. Med celotno intervencijo nam je bil Gašper v neverjetno oporo, brez njega, njegovih napotkov in povezav, se vse skupaj ne bi tako hitro odvijalo. Gašper, hvala!

Še zdaj se spomnim trenutka, ko sem vpisala 112 in stisnila kliči. Verjemite da je bilo izjemno težko.

»Nujna medicinska pomoč prosim?«

»Zdravo, Špela Pleh pri telefonu, nahajamo se na Jezerskem Stogu, kjer je mojega psa ugriznila kača v jezik.«

V tistem trenutku sem iskreno pričakovala popolnoma drugačno reakcijo, definitivno ne takšne kot sem jo dobila. Bila sem popolnoma pozitivno presenečena. Gospod na drugi strani je takoj začel s postopkom obravnave primera in pa vodenja mene ali sem storila vse potrebno. Niti za sekundo se postopek ni obravnaval drugače, ker je pač šlo za psa. Ko smo začeli komunicirati, sem že malenkost lažje zadihala. Povezali so me z Gorsko reševalno službo Bohinj, s katerimi sem potem naprej komunicirala glede vsega. Na telefonskih linijah smo imeli dežurnega veterinarja, GRS-Bohinj in toksikologa.

Težava je nastala, ker smo bili skoraj čisto na vrhu, kjer pa helikopter ne bi mogel pristati. Dogovorili smo se, da se poskušamo spustiti do sedla, kjer bi mogoče bil pristanek omogočen. Žal je bil teren res strm, veliko kamenja...Emmo bi sama težko nesla do sedla, vseeno ima 35 kg. Poskušali smo jo naložiti na podlogo in jo skupaj odnesti nižje, vendar je njena bolečina bila že tako močna, da je vsak premik za njo pomenil res ogromen stres.

GRS:»Ste se uspeli spustiti?«

Jaz: »Žal ne, nikakor ne morem s psom nižje, saj je v hudih bolečinah.«

GRS: »Bomo uredili, ostanite tam, kot ste s psičko, eden izmed družbe pa naj gre na sedlo počakat helikopter, z dvignjenimi rokami v obliki črke Y. Zdaj se bo dvignil z Brnika.«

Rok se je spustil na sedlo in smo čakali zvok helikopterja. Zagledamo policijski helikopter. Naredi en krog nad sedlom, vendar se odloči, da pristanek žal ne bo mogoč. Prileti direktno nad nas. V vsem vetru in hrupu se iz njega spustita zdravnica ga. Tadeja in gorski reševalec letalec g. Miha. Dogovorimo se, da se bo Emma dvignila z zdravnico. Ob tej priložnosti se ji res zahvaljujem za

njeno izjemno mirnost in veliko izkazano naklonjenost do Emme. Takoj je preverila njeno stanje in ji dala občutek velike varnosti. Pripravili smo Emmo in že sta se dvignili. Ko sem pogledala gor, sem bila malenkost mirnejša, ker sem videla da je Emma bila popolnoma umirjena, nič se ni upirala. Vse kar je storila, je bilo, da si je s tačkami pokrila oči in se popolnoma predala situaciji. Ko sva se še midva dvignila v helikopter, sem se takoj usedla zraven Emme, jo stisnila k sebi in ji dala vedeti, da sem zraven nje, tako se je tudi njena odzivnost veliko izboljšala. Zdravnica je ves čas, do pristanka, preverjala dihanje in odzivnost Emme. Pristali smo na heliportu UKC Ljubljana, kjer nas je pričakal veterinar g. Žan in ogromno ostalega osebja, z vso potrebno opremo. Emma je takoj prejela infuzijo, intubacije pa na srečo ni potrebovala. Nato smo se z rešilnim avtomobilom odpeljali do Veterinarske fakultete v Ljubljani. Med potjo mi je veterinar vso stanje res do podrobnosti razložil. Ko smo prispeli, je Emma takoj prejela kačji protistrup, takoj so naredili vse potrebne preiskave, dobivala je tudi kisik za lažje dihanje. Kmalu se je videlo da je bila bolečina manjša in pa stanje boljše. »Tako gospa, zdaj pa odložite nahrbtnik. Emma zaenkrat ostaja pri nas. Če se stanje kakorkoli spremeni, Vas bomo o tem obvestili. Lahko se odpravite domov.«

Od takrat naprej sem bila res zelo podrobno informirana o Emminem stanju. Vsi zaposleni na Kliniki za male živali - Veterinarske fakultete v Ljubljani, so bili neverjetno prijazni in zelo strokovni. Najbolj sem jim pa hvaležna, da sem jo lahko že naslednji dan obiskala in ji dala vedeti, da ni sama v tem boju.

Emma je sedaj doma, izven življenjske nevarnosti, njeno stanje se izboljšuje. Seveda bo potrebnih še kar nekaj terapij in pa pretečenega časa, da se bo stanje povrnilo v prvotno...ampak meni je najbolj pomembno to, da je z mano in da je karakterni popolnoma ista psička, kot je bila pred nesrečo. Nagajiva, malo trmasta in pa zelo, zelo požrešna. Tako vem, da ima neverjetno voljo do borbe, kar je pa za polarce itak značilno.

Iz srca se zahvaljujem celotni ekipi, ki je kakorkoli sodelovala pri tej intervenciji. Skozi celotno intervencijo nisem niti za sekundo dobila občutka, da sva komurkoli kakorkoli odveč. Ta intervencija je bila speljana po idealnem scenariju. Vsa čast vsakemu posebej! Mogoče nekdo drug težko to razume, ampak v nedeljo ste rešili življenje mojemu najljubšemu bitju na tem planetu. Za to Vam bom hvaležna do konca življenja.

Velika hvala Tadeji in Roku, brez vaju ne bi zmogla in ostala tako mirna med čakanjem na pomoč, ko so se minute zdele dolge kot dnevi. Dream team smo!

Hvala vsem lastnikom kužkov, ki so bili skoraj 2 dni

dosegljivi na klic, v kolikor bi Emma potrebovala transfuzijo.

Hvala družini, vsem prijateljem, znancem in celotni Sloveniji, ki ste pošiljali pozitivno energijo za Emmino okrevanje in nama stali ob strani. Res vas je bilo ogromno. Ponosna sem da sem Slovenka in da imamo v naši prelepi deželi tako srčne ljudi. To znamo samo mi. Poklon vsem!

Gorska reševalna služba Bohinj

kmz.si - Klinika za male živali - veterina

Gorska Reševalna Zveza Slovenije

*Članek je v skrajšani obliki povzet po objavi v facebooku.

50. REDNI ZBOR ČLANOV PLANINSKEGA DRUŠTVA LPP

22. 2. 2024

IZVLEČEK IZ ZAPISNIKA 50. REDNEGA OBČNEGA ZBORA PD LPP

SILVA PAPEŽ

Na 50. zboru članov PD LPP smo se zbrali, kot že precej let doslej, v restavraciji El Clasico v Šiški. Zbor se je pričel s prikazom filma o varnosti v gorah, ki ga je posnela GRS Bohinj. Namen filma je seznaniti planince o uporabi IT tehnologije v gorah, kako varno hoditi in uporabljati pripomočke.

Po soglasni potrditvi predlaganega delovnega predsedstva so bila na vrsti poročila predsednika, načelnikov in NO. Predsednik je povedal, da se veseli dosežkov preteklega leta in izzivov, ki jih postavlja letošnje leto. Eden takih izzivov je praznovanje 50-letnice društva, ki jo bomo junija praznovali na Planini pri Jezeru, načrtujemo tudi, da bo izšel zbornik, ki bo opisal delovanje društva v vseh obdobjih, ko je delovalo kot Viator, Sap Viator, Integral in na koncu LPP. Poročal je, da je imelo društvo preteklo leto 342 članov, kar je dovolj velika baza, da iz nje izluščimo kakega novega aktivnega člana. V letu 2023 smo zaključili sanacijo koč in brunarice, za kar smo porabili 250.000 €, od tega 200.000 € nepovratnih sredstev in 50.000 € lastnih. Obnovo bomo zaključili letos s sanacijo sanitarij ter obeh gostinskih prostorov, s tem pa bo kočica po 40 letih dobila novo podobo. Glavni vir prihodkov je poslovanje koč, prihodki so skupaj znašali 208.453 €, odhodki pa skupaj 184.170,00 €, po odbitku davka je ostalo 20.748 € dobička. Za uspešno delovanje v l. 2023 se je zahvalil oskrbniški ekipi na koči ter vsem članom, ki so prispevali svoj del k uspešnosti društva.

Načelnik vodniškega odseka Stanislav Kragelj je povedal, da je bilo izvedenih 26 izletov od načrtovanih 31, načelnica markacijskega odseka Iva Božnar pa, da je bilo zaradi snega in vetra podrti veliko drevja. To je bilo pospravljeno, poleg tega pa je bil prestavljen del poti pod Mišeljskim prevalom, saj je bil zaradi erozije nevaren. Načelnik gospodarskega odseka Marko Purgar se je osredotočil na sanacijo sanitarij v koči in brunarice v letošnjem letu 2024 ter na običajne vsakoletne akcije ob odprtju in zaprtju koč. Načelnica mladinskega odseka Bojana Burnik je seznanila prisotne z delom na OŠ Miška Kranjca in Oskarja Kovačiča ter vrtca H. C. Andersena in z aktivnostmi vodnikov, ki pomagajo pri vodenju otrok, načelnica za varstvo narave Sonja Modlić pa je povedala, kako so v l. 2023 potekale aktivnosti odseka. Načelnica Odseka za propagando in stike z javnostmi Anja Novak je seznanila prisotne o podajanju informacij domačim in tujim planincem – domačim predvsem o izletih in akcijah ter tujcem o nastanitvah v koči in poudarila, da je informiranje v teh časih odvisno predvsem od IT tehnologije. Finančno poročilo je podal predsednik Tomo Rusimovič, ki je povedal, da prihodke ustvarjamo s poslovanjem koč, članarino, prostovoljnimi prispevki na izletih, z 1 % od dohodnine... Skupnih prihodkov je bilo v preteklem letu 208.453 €, odhodkov 184.170 €, po odbitku davka pa je znašal dobiček 20.748 €. Sonja Dremelj je podala poročilo častnega razsodišča, ki v letu 2023 ni obravnavalo nobene kršitve. Predsednica NO Helena Novak je poročala, da je društvo poslovalo v skladu z zakonodajo in standardi, kar je pogoj, da je zbor članov potrdil bilanco in zaključni račun za leto 2023.

Zbora članov so se udeležili povabljeni gostje. Pozdravili so nas: predstavnik PZS in predsednik MD PD Ljubljane Ernest Gradišar, predsednik PD železničar Ljubo Bojović, gorske reševalce iz Bohinja je predstavljala Robert Klančar, Marinka Pertot nas je pozdravila v imenu SPD Trst, pozdravil nas je Boštjan Logar, oskrbovalec naše kočice iz Stare Fužine, pozdravila pa nas je tudi Lucija Gartner iz Stare Fužine, sicer pa že dolgoletna majerica na Planini v Lazu.

Na koncu so bile podeljene nagrade in pohvale, od tega je plaketo, najvišje priznanje društva, prejel vodnik Janez Medved. Ostali nagrajenci so prejeli knjige. Knjiga »Triglav je naš« je bila kupljena tudi za knjižnico društva. Ob tem je predsednik povabil prisotne, da lahko v času uradnih ur knjižnico obiščejo in si knjige sposodijo.

Predsednik je zaključil zbor z besedami, da bo še naprej prednostna naloga društva varnost in dobro počutje vseh članov in oskrbniške ekipe ter delo z mladimi v obeh sekcijah osnovnih šol ter v vrtcu.

IZŠLA JE ZANIMIVA KNJIGA O PLANŠARSTVU V BOHINJSKIH PLANINAH

POVZEL TOMAŽ RUSIMOVIČ

Naše društvo je s svojo postojanko, ki stoji na Planini pri Jezeru, tesno povezano s pašnimi planinami v Fužinskih planinah. Ko sta bila v naši koči oskrbnika Francka in Herman, se spomnim, da je Herman vsakih nekaj dni hodil na planino Ovčarija k Micki in v nahrbtniku prinesel mleko na našo kočo, kjer smo potem v latvicah to mleko kisali in prodajali! Tudi naš pokojni prevoznik Franc Sodja je bil po poklicu sirar in je siraril na Planini na Kraju, nato je bil nekaj časa v službi v Bohinjski sirarni v Srednji vasi, nazadnje pa se je posvetil spravi lesa in oskrbovanju naše planinske postojanke.

Danes je tako kislo mleko možno dobiti le še na Planini v Lazu pri Luciji, na Dednem polju pri pastirici Metki, ki kisa mleko s Planine v Lazu, na Planini Krstenica in v sirarni na Velem polju. Pri nas pa je sanitarna inšpekcija prepovedala tak način kisanja mleka, ker nimamo sterilnih pogojev, zato prodajamo kislo mleko iz doline v plastičnih posodicah. Ko obiskovalec naroči kislo mleko in mu oskrbnik prinese kislo mleka iz bohinske sirarne v Srednji vasi v plastični kanglici, se pogosto zgodi, da obiskovalec nakup zavrne, ker nimamo originalnega planinskega kislega mleka, čeprav je tudi to iz doline zelo okusno. Toliko za uvod o povezanosti našega društva z Bohinjskimi planinami ter z majerji in majericami, v nadaljevanju pa informacija o zelo zanimivi knjigi o bohinskem pašništvu in sirarstvu, ki jo imamo na koči, eno pa si lahko izposodite tudi v društveni pisarni v času uradnih ur – če vas ta tematika zanima!

Veliko članov našega društva se lahko poistoveti z vtisi legendarnega pisca planinskih vodnikov Tineta Miheliča, ki je svet Fužinskih planin ter njihovo planšarsko dediščino še doživel v podobi, kakršno so kazale ob nastanku citiranega zapisa:

»Med Pršivcem in Hribaricami, med Triglavskimi jezери in Vojami leži skrivnostni svet Fužinskih planin. To je visokogorska planota s kraško razbrazdanim reliefom, prekrita z gozdom in travniki, višje gori pa s preprogo rušja. Pokrajina je zavita v težko resnobo, starčevska oblička gora v ozadju so siva in mrka. Dozdeva se, da so se nad deželo znesle strašne naravne sile. Robata pobočja, razjedene pečine, skrivenčeni macesni ... nikjer nobene vesele, igrive oblike. Ali je tu gori sploh kaj živega?

Stopi, planinec, v to samotno deželico, pa boš začuden spoznal, koliko življenja skriva! Ko te bo pot pripeljala mimo jezera sredi temnega gozda, bo pljus izdal vrvenje

pod gladino. Na stezici med rušjem te bo prestrašil hrupen vzlet mogočnega petelina. Gori v robah boš opazil rjava telesa rogatih prebivalcev teh krajev. Celo v kamnitih puščavah gornjih planot te bo v skalni razpoki pozdravila prelepa modra neboglasnica. Najbolj živahno pa je v širokih globelih, kjer med bohotno travo že stoletja cingljajo zvonci. Ovčarija, Dedno polje, Laz, Krstenica ... so (lepa!) imena planin, kjer se je pisala zgodovina bohinskega planšarstva. Ta starodavna, trdoživa dejavnost kaže danes razveseljive znake ponovne rasti. (Ni še dolgo, ko si na Fužinskih planinah prej srečal medveda kot kravo!) Za ljubitelje gora so Fužinske planine dragocen svet, ki leži milje daleč od hrupnih magistral. Tu ni znamenitih vrhov za zbiralce trofejev. Na teh samotnih planotah boš začutil dihanje narave, ki je tu marsikje še povsem nedotaknjena. Doživetij ne boš dokazal s štampiljkami, temveč jih boš zaklenil v srce, da ti bodo spomini razveselili dolinsko sivino.«

*Bohinj je bil stoletja najmočnejše planšarsko središče. Razvito je bilo planšarstvo z mlekarstvom v najbolj intenzivni obliki. Od maja do sredine junija so se planšarji s čredami krav iz doline najprej podali na spodnje planine in od tam naprej na visoke planine, skladno z razpoložljivo pašo in pašnim pravicami.

Velika knjiga o paši živine na planinah in predelavi mleka nas povabi na pot odkrivanja prvih listin, ki pričajo o izrabi gorskih travnikov, potem odkrivanja strukture upravljanja s tem bogastvom, lokacije bohinskih planin, stavb in stavbarstva na njih, preskrbe z vodo itd.

Seznamimo se z načinom življenja majerjev, majeric in njihovih pomočnikov, s sistemom večstopenjske paše s selitvami z nižjih na najvišje planine pod Triglavom in nazaj v dolino. Spoznamo zgodbo velikih bohinskih hlebcev sira. Na koncu se srečamo z majerji, majericami in sirarji, ki so svoje življenje preživeli v planinah, z njihovo ustvarjalnostjo, razmišljanjem in življenjskimi zgodbami pa tudi materialnim svetom predmetov, ki so jih uporabljali in so danes na ogled v Planšarskem muzeju v Stari Fužini.

Knjiga je nastajala več kot pol stoletja, ko je Anka Novak, dolgoletna kustosinja Gorenjskega muzeja, raziskovala najprej planšarstvo na Gorenjskem, potem pa se je z ustanovitvijo Planšarskega muzeja v Stari Fužini osredotočila na Bohinj, kjer se je v drugo polovico 20. stoletja ohranil najstarejši, individualni način paše živine in predelave mleka. Na podlagi osebnega opazovanja na planinah, arhivskega dela in pogovorov z Bohinjci je zapisala to veličastno zgodbo, ki jo je za objavo uredila Saša Roškar in opremila s fotografijami Anke Novak in Draga Holynskega iz

fototeke Gorenjskega muzeja in drugih ustanov. Knjigo bogatijo tudi mnoge sodobne fotografije Aleša Zdešarja in nekaterih drugih avtorjev. Predstavitev predmetov iz Planšarskega muzeja je pripravila Tatjana Dolžan Eržen.

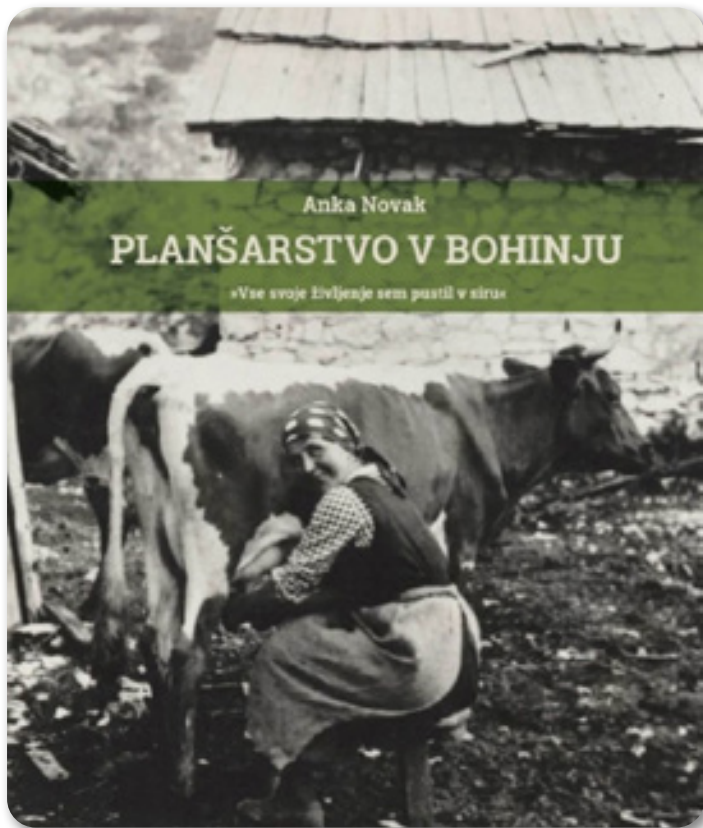
Gre gotovo za najbolj celovit pregled bohinjskega planšarstva na enem mestu doslej. Knjiga vsebuje dragocene informacije, izstopajo pa tudi osebne zgodbe in razmišljanja bohinjskih majerjev in majeric, ki jih mnogi med vami poznate in se jih še dobro spominjate.

Knjigo je izdal Gorenjski muzej, njeno pripravo pa sta sofinancirala Javni zavod Triglavski narodni park in Turizem Bohinj. Kupite jo lahko tudi v infocentrih TNP, ali pa prelistate v čitalnici Centra TNP v Stari Fužini.

*Tekst povzet po opisu knjige na spletni straneh:

<https://www.tnp.si/sl/javni-zavod/medijsko-sredisce/novice/novica/152/s-predstavitev-nove-knjige-plansarstvo-v-bohinju.html>

<https://emka.si/products/plansarstvo-v-bohinju>

Naslovna stran knjige

V ospredju Anka Novak, avtorica knjige, na levi urednica Saša Roškar, na desni pa Tatjana Dolžan Eržen iz Gorenjskega muzeja.

50 LET PD LPP NA PLANINI PRI JEZERU 22. IN 23. 6. 2024

SILVA PAPEŽ

Foto: Zvonko Vidau

Planinsko društvo je bilo ustanovljeno na 1. ustanovnem občnem zboru, 7. februarja leta 1974, imenovalo se je VIATOR, priprave na ustanovitev planinskega društva pa so stekle že decembra 1973 na sestanku organizacijskega odbora za ustanovitev, v glavah skupine pobudnikov iz Delavnic pa se je želja o ustanovitvi porajala že kdo ve kdaj.

O tem, da se bliža jubilejna, 50. obletnica društva, je člane Upravnega odbora PD LPP opomnil predsednik že jeseni leta 2022, češ, začnite razmišljati, kako bomo obletnico obeležili. Na naslednji seji UO, decembra 2022, smo izbrali glavnega urednika in uredniški odbor za pripravo zbornika oz. kronologije o delovanju, težavah in uspehih 50-letnega obstoja društva. Zbornika, žal, še nismo uspeli izdati, saj nismo načrtovali tako dolgotrajnega postopka od predaje gradiva tiskarni do izdaje, pa tudi gradiva samega za tako dolgo obdobje ni preprosto zbrati. Treba je opraviti kar nekaj obiskov starih pobudnikov ter presedeti v društveni pisarni ure in ure in brskati po gradivu.

Resne priprave na praznovanje so stekle februarja letos. Izbran je bil 7-članski organizacijski odbor. Odločili smo se za dvodnevno praznovanje; uradni del je bil načrtovan v nedeljo, 23. junija 2024, družabno srečanje zaslužnih članov pa v soboto, 22. junija 2024, saj smo želeli v našo obnovljeno kočico pripeljati čim več še živih starih pobudnikov, oskrbnikov kočice, predsednikov, vodnikov, gospodarjev, dolgoletnih članov, članov UO ... Nekateri se iz zdravstvenih razlogov srečanja niso mogli udeležiti, med njimi sta bila tudi eden od ustanoviteljev in prvi predsednik Zvonko Kosmač in Branko Vasič, nekdanji predsednik, nekaj pa je bilo že preminulih.

Na praznovanju smo pričakovali približno 100 udeležencev. Priprava golaža za tako število povabljenih gostov in društvenih članov je zalagal celo za utečeno kuharsko ekipo. Že nekaj let nismo imeli prireditve, na kateri bi pripravljali hrano za večjo skupino udeležencev, tako da tudi naša amaterska kuharska naveza ni več obstajala. Po priporočilu predsednika PD Srednja vas v Bohinju, da bo golaž odličen, smo ga naročili v samopostrežni restavraciji Marjetica v Tobačni tovarni v Ljubljani in ga v petek zvečer pripeljali v kočico na Planino pri Jezeru. Golaža je zmanjkalo, pritožbe pa nismo prijeli nobene. Zahvala tudi Francu Starcu iz SPDT, da je za 50-letnico iz svoje

kleti brezplačno pripeljal 50 l vina.

Ne morem reči, da so priprave potekale brez težav. Največ smo jih imeli z iskanjem glasbene skupine. Junij je čas veselice. Marsikatero gasilsko društvo je rezerviralo ansambel že leto vnaprej. Kazalo je že, da bomo namesto žive glasbe le-to predvajali. Če dovolj dolgo moleduješ in povprašuješ naokoli, se pa le najde rešitev; tudi tokrat se je. Ansambel nam je zagotovil naš član Milan Čerček. Na prireditvi nam je igral ansambel Tri faze iz Velikega Gabra pri Trebnjem. Nismo bili preveč radovedni, zakaj tako prijeten ansambel treh mladih fantov tega dne ni bil zaseden.

Ostale aktivnosti niso povzročale težav. Material za oder je iz Stare Fužine pripeljal prevoznik Boštjan Longar in s postavitvijo ni bilo posebnih zapletov. Prav tako je pripeljal 8 novih klopi. Smreke za mlaje so zrastle v bližnji okolici (podrli smo jih z dovoljenjem Matevža Gartnerja, predsednika Agrarne skupnosti Stara Fužina – Studor). Transparent je bil pripravljen. Tudi voditeljica je imela pripravljen povezovalni program, ozvočenje je posodil LPP, rože pa cvetijo na oknih kočice na Planini vso sezono ...

Moramo pa se opravičiti vsem, ki niste prejeli vabila na praznovanje 50-letnice društva. Večkrat smo pregledali naše sezname povabljenih starih zaslužnih članov, gostov in trenutnih članov ter sezname dopolnjevali, pa kljub našemu trudu niste bili vsi pisno povabljeni. Ravno zaradi tega je bilo vabilo objavljeno tudi na naši spletni strani, vendar to ni opravičilo, saj se starejši člani tega medija ne poslužujejo pogosto.

Zahvaliti pa se želimo Ljubljanskemu potniškemu prometu za brezplačno izvedbo prevozov in donacijo majic, saj nam je bilo na ta račun prihranjenih kar nekaj sredstev.

POTEK PRAZNOVANJA:

1. DRUŽENJE ZASLUŽNIH ČLANOV, SOBOTA, 22. 6. 2024

V soboto je bil sončen dan; dopoldan ob 9. uri se je na dvorišču LPP oz. pred društvom zbralo preko 30 udeležencev. Do Stare Fužine jih je pripeljal avtobus, od tam do planine Blato sta vozila kombija, naprej pa sta vse, ki hoje niso več zmogli, prepeljali toyoti, ki ju je priskrbel naš prevoznik oziroma oskrbovalec koč Boštjan.

Po prihodu so si udeleženci ogledali obnovljeno koč, brunarico in okolico ter ob prijetnem kramljanju posedli na novih klopih pred koč. Snidenje je bilo prisrčno in nepozabno.

Zvečer pa je sledilo obujanje spominov, daleč nazaj, vsak je bil pozvan k besedi in te so kar vrele iz ust. Še posebej skrbno se je na srečanje pripravila Pavla, ki je svoje doživljanje spisala in prebrala kar v vezani besedi, pesmi.

Svoje aktivnosti in spomine so predstavili tudi ostali

Večer je polepšala kuharica Mari s svojim presenečenjem - torto.

Nekdanji oskrbnik Ivo je povedal nekaj zgodb iz svoje 10-letne oskrbniške kariere.

Franci iz SPD Trst je spregovoril o pobratenju in svojih spominih.

Ivanka Vodnik je orisala bogato zgodovino planinskih taborov Vrtca Andersen.

Na koncu pa je Ivo še »raztegnil meh«.

2.URADNO PRAZNOVANJE 50-LETNICE DRUŠTVA, NEDELJA, 23. 6. 2024

Uradni del slavnosti se je pričel ob 12. uri. Do takrat so prišli na Planino še povabljeni gosti in ostali člani društva. Tudi tokrat nas je iz Ljubljane do Stare Fužine pripeljal avtobus; kdor je želel, se je iz Stare Fužine preko Vogarja peš opravil na Planino pri Jezeru, ostali so se presedli v dva kombija, ki sta jih v več etapah prepeljala do planine Blato. Kdor z Blata ni zmoget do Planine pri Jezeru, se je lahko presedel v toyoto.

Pred kočo nas je pozdravil transparent z napisom, ki je udeležencem naznanil naš jubilej. Pričakala nas je prijazna skupina članov, ki so vsakemu planincu, ki je prišel do naše kočice z namenom, da se nam pridruži na proslavi, poklonila majico.

Na predsednikovo povabilo, da je čas, da se uradni del prične, se je večina prisotnih posedla na pripravljena mesta.

Uradni del praznovanja je pričel predsednik s predstavitvijo 50-letnega delovanja društva – z zgodovino od ustanovitve do častitljive 50. obletnice. Kmalu po ustanovni seji februarja 1974 so člani izrazili željo po svoji planinski postojanki, do katere so prišli že junija 1975. Govoril je o vložnem delu pri obnovi stare sirarne, ki so jo dobili v najem za 15 let, o odkupu požarišča leta 1981 in o ponovnem rojstvu obnovljene požgane kočice, pa vse do energetske sanacije kočice leta 2022, s čimer smo prispevali k zmanjšanju negativnih posledic vplivov na okolje. Projekt je podprlo Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport. Notranja obnova kočice se naprej izvaja z lastnimi sredstvi.

Ob pogledu na prisotne je bilo zaznati prikimavanje starih članov in poslušanje z odprtimi usti in očmi ostalih, ki zgodovine društva niso poznali.

Sledili so pozdravi s pohvalami in z lepimi željami za nadaljnje delovanje društva.

Tako nas je prvi pozdravil podpredsednik PZS Martin

Šolar ter izročil predsedniku Rusimoviču jubilejno listino PZS. Zaželel nam je, da ostane naš planinski prostor še naprej lep in da ga bomo uspeli ohraniti za vse obiskovalce, ti pa naj ga spoštujejo in se obnašajo, kot si zasluži.

Sledil je pozdrav predsednika PD Srednja vas v Bohinju Jaka Zupanca, ki je prinesel prav prisrčno darilo – kravji zvonec, ki bo odslej krasil našo kočo.

Tudi kakšen nasvet Jake Zupanca je pripomogel pri energetske sanaciji naše koče, saj je PD Srednja vas v Bohinju leto pred nami popolnoma obnovilo svojo kočo na Uskovnici.

Prisrčno nas je pozdravil tudi Janez Rozman, predsednik Planinskega društva Bohinjska Bistrica (tudi bivši predsednik GRS Bohinj in GRS Slovenije), ki je povedal, da je Bohinj izjemen okoliš z nešteto cilji, temu pa sledi čedalje več nesreč v gorah. Gorski reševalci so pogosti gosti in obiskovalci naše planine in koče, tako pozimi kot poleti.

V imenu matičnega podjetja LPP nas je pozdravil namestnik direktorja Rok Vihar, ki je pohvalil izredno lepo obnovljeno kočo in se zavezal, da bo podjetje še naprej po svojih najboljših močeh pomagalo k uspešnemu delovanju društva.

Predsednica Slovenskega planinskega društva Trst Marinka Pertot nas je prisrčno pozdravila in se spominjala naših prvih skupnih srečanj izpred 40 let. Ob tem nam je podarila dve knjigi z opisom planinskih izletov. Zahvalila se nam je tudi za gostoljubje, saj se njihovi člani v naši koči na Planini pri Jezeru počutijo domače in vsako leto pri nas organizirajo tudi mladinski tabor.

Načelnik GRS Bohinj Miha Arh nam je podaril zanimivo leseno skledo in pohvalil naše sodelovanje, saj smo na Planini pri Jezeru sosede in je njihova koča le 10 minut od naše.

Ves čas je prireditev spremljala glasba ansambla Tri faze, prav velikega navdušenja za ples pa ni bilo.

Po slovesnem delu smo se usedli h kosilu – golažu in pijači, sledile so debate o tem in onem, skupinsko slikanje, rahlo je tudi porosilo. Popoldan se je hitro nagibal k odhodu.

Zbor vseh, ki smo se vkrcali na avtobus za Ljubljano, je bil pri »Parlamentu«. Skupni odhod v Ljubljano je bil načrtovan za 19. uro. Nekaj jih je zakoračilo s Planine do Stare Fužine peš, ti so Planino zapustili pred vsemi, saj so imeli pred seboj še 2 do 3 ure hoje, v glavnem pa smo se v dolino z Blata odpeljali s kombiji.

V Stari Fužini smo se poslovili od naših gostov iz Trsta. A ne za dolgo, že v novembru je načrtovan skupni izlet v njihovi organizaciji – kostanjeva nedelja.

DONACIJA NAŠEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA VIZ VIŠNJA GORA

V začetku leta smo prejeli prošnjo za donacijo (brezplačno prenočišče v naši koči) za otroke iz VIZ Višnja Gora. Naš upravni odbor je prošnjo obravnaval in sklenil, da donacijo odobri in tako omogoči izvedbo planinskega tabora za njihove gojence. V nadaljevanju objavljamo prošnjo za donacijo in zahvalo po uspešni izvedbi tabora:

Lepo pozdravljeni,

pišem vam iz Vzgojno izobraževalnega zavoda Višnja Gora. Smo zavod z otroki in mladostniki, ki imajo čustvene in vedenjske težave. V resnici to pomeni zavod za mladino, ki iz takšnih ali drugačnih razlogov ne more bivati v svoji matični družini. Otroci so pri nas od nedelje zvečer, pa do petka, ko odidejo na izhode, nekateri pa z nami ostajajo tudi čez vikende. Za vse osnovne potrebščine je v zavodu poskrbljeno, vse, kar se smatra kot nadstandard, pa odpade. Tega si skoraj ne uspemo privoščiti.

Čas z našimi mladostniki radi preživljamo aktivno in v letošnjem šolskem letu smo se odločili, da bi si jih želeli peljati na planinski tabor v času poletnih počitnic. Nekateri so namreč notri v zavodu ves čas in bi jim želeli omogočiti, da vsaj za tri dni zamenjajo okolje in nekam gredo.

Začeli bomo v Bohinju, kjer bomo šli do slapa Savica, preko Koče pri Bogatinu, pa do Triglavskih jezer in do Koče na Planini pri Jezeru.

Ker za izvedbo tovrstnih aktivnosti nimamo nobenih sredstev, se na vas obračamo s prošnjo po pomoči. Ali bi nam bili pripravljeni donacijsko odstopiti prenočišča v noči z 28.8. na 29.8? Predvidevamo, da bo v skupini do 8 mladostnikov in 2-3 spremljevalci.

V upanju na ugoden odgovor vas že vnaprej lepo pozdravljam,

Alja Zajec, vzgojiteljica in mentorica mladinske planinske skupine

Pesmica v zahvalo:

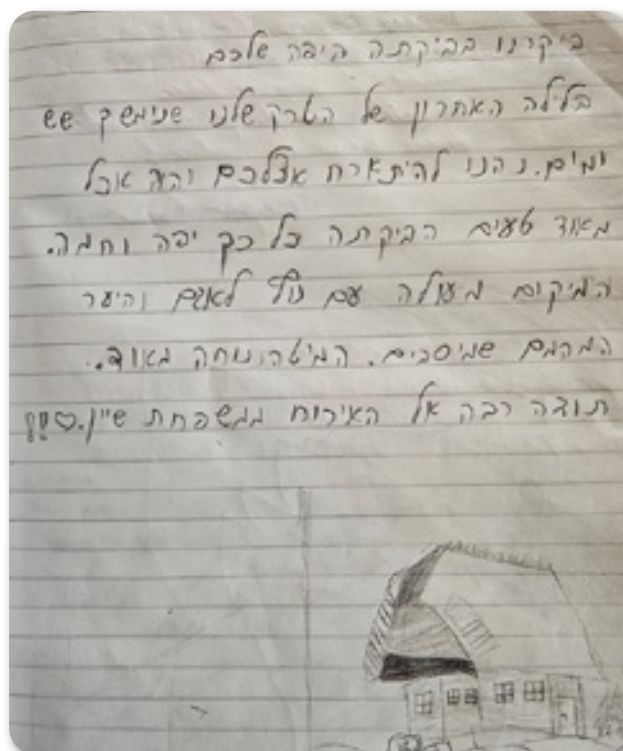
*Tri dni smo hodili,
se čez gore prebili.
S seboj smo vzeli res lepe spomine,
sedaj v šolskih klopeh, nam to prinaša skomine.
V sebi odkrili, kaj pomeni vztrajnost in trud,
ugotovili smo, da nismo od muh.
Bilo ni izziva, ki bi nas premagal,
vzpon še tko zahteven, bil je premagan.
Ob lepih razgledih bilo ni prostora,
za utrujeno stanje in izdihe napora.
Za nas ti trenutki so odraz čiste sreče,*

*ob vseh težavah, ki nam jih sicer življenje nameče.
Brez vas te priložnosti ne bi imeli,
za to smo ob podpori resnično veseli.
Poletje odhaja, se odpirajo nova poglavja,
mi pa s krasnimi spomini, šibamo vanje.
Beseda hvala res je velika,
a za vaš doprinos premajhna in pika.
Vseeno pošiljamo lepe pozdrave
in računamo na nadaljnje dogodivščine, ki bodo spet
ugnane.*

Še enkrat hvala, da ste nas podprli in sprejeli, da smo lahko izpeljali naš tabor. Za nas ste neprecenljivi <3

NEKAJ UTRINKOV IZ KNJIGE VTISOV NA NAŠI KOČI!

5.7.2024

Poletna razglednica Silevi, Ikarji in Dušanovi!

Znati obiskovalci radi obiskujemo Jezero in okoljevo
 ozelje v koči. Že leti nastopajo neki, se brajo in
 jih ne more marširati niti slaba vremenska napoved.
 Izbrakalo se je, da napovedano vreme postalo ne
 razdelja dveh dni prav bpo in sončno. Klicalo je
 po posteni kačiti izpostavljenih delov telesa pred
 sončno pripeho. Brez vseh priprav in dobre volje
 planinskih navdušencev ne bi šlo obiskati Jaza,
 Krstevic, Viševnika, Pršinec, Ticanice, Triglavskih jezer
 in drugih priljubljenih vrhov. Srečno! Boris in Karmen

Liebe Gastgeber,
 Sie sind die
BESTE HÜTTE!
DANK!
 Bis zum nächsten mal,
 Katarina (USA ☺)

HVALA!!!

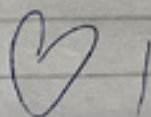
Sorry, my German
 is not the best ☺)

26.7.2024

Koča je zelo lepa (tudi sobe v njej).

Nadalje jte s tako prestopo!

Lana + DRUŽINA PAVŠIČ

Nova Urbana.

Mestna občina
Ljubljana

Urbana
enotna
mestna
kartica

V žepu Ljubljana.

ENOSTAVNO. HITREJE. BOLJE.

- Brezstična validacija v bližini validatorja preko Bluetooth tehnologije.
- Polnitev dobroimetja neposredno s plačilnimi karticami.
- Nakup terminskih vozovnic.
- Lažje načrtovanje poti in spremljanje prihodov avtobusov na postajo v realnem času.
- Plačilo vožnje z avtobusom za več oseb in več območij.
- Odpiranje zapornic ob vstopu na zaprta parkirišča in garažne hiše ter brezstično plačilo parkirnine.
- Brezstična uporaba storitev P+R parkirišč.
- Ogled zgodovine voženj, parkiranja in polnitev.

Mestna
mobilnost
v novi aplikaciji
Urbana

IZLETI PD LPP 2024/25

datum	naziv izleta	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2024				
09. 03. 2024	Čemšeniška planina	L	4-5 ur	Tomaž Rusimovič
23. 03. 2024	Sv. Ana nad Ribnico	L	4 ure	Marinka Koželj Stepic
APRIL 2024				
06.04.2024	Nanos	L	4-5 ure	F. Bergant
13.04.2024	Spoznavanje PP Učka	L	4-5 ure	Marinka Koželj Stepic
21.04.2024	Srečanje SPD Trst / PD LPP	L	2-3 ure	Izlet UO PD LPP
26.04.2024	Grintovec	S	9 ur	Janez Medved
MAJ 2024				
02.05.2024	Glinščica	L	6 ur	S. Kragelj
11.05.2024	Turska gora	ZZ	8 ur	Janez Medved
18.05.2024	Sabotin - Sveta gora	L	5 ur	F. Bergant
JUNIJ 2024				
08.06.2024	Hlevniška planina	L	4 ur	Marinka Koželj Stepic
15.06.2024	Dan slovenskih planinskih doživetij	L	?	Tomaž Rusimovič
23.06.2024	Praznovanje 50-letnice PD LPP	L	6 ur	Izlet UO PD LPP
JULIJ 2024				
06.07.2024	Razor	ZZ	9 ur	Janez Medved
27.07.2024	Montaž	ZZ	9 ur	Janez Medved
AVGUST 2024				
23-25.08.2024	Planinarjenje po Fužinskih planinah	L	8-10 ur	Izlet UO PD LPP
SEPTEMBER 2024				
18.09.2024	Ojstrica	Z	8 ur	Janez Medved
28.09.2024	Uršlja gora	L	6 ur	F. Bergant
OKTOBER 2024				
05.10.2024	Šavnik in Kobla	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
12.10.2024	Pristovski Storžič	L	6 ur	F. Bergant
26. 10. 2024	Izlet v neznano	L	3-4 ur	Izlet UO PD LPP
NOVEMBER 2024				
10.11.2024	Kostanjeva nedelja (martinovanje z SPDT)	L	3-4 ur	Izlet UO PD LPP
DECEMBER 2024				
7.12.2024	Prednovoletno srečanje Pr' Mehačk		2-3 ure	Izlet UO PD LPP
14.12.2024	Viševnik	S	6 ur	Janez Medved
JANUAR 2025				
10.01.2025	Pohod na Polhograjsko Grmado	S	5 ur	F. Bergant
18.01.2025	Sabotin	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
25.01.2025	5. tradicionalni. pohod na Planino pri Jezeru	S	9 ur	S. Kragelj
FEBRUAR 2025				
15.02.2025	Potepanje po Veliki planini	S	6 ur	S. Kragelj

Legenda:

L - lahka tura
Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura
S - snežna tura